

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2018/851 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 30ής Μαΐου 2018****για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η διαχείριση των αποβλήτων στην Ένωση θα πρέπει να βελτιωθεί και να μετατραπεί σε βιώσιμη διαχείριση υλικών με στόχο την προστασία, τη διατήρηση και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, την προστασία της υγείας του ανθρώπου, την εξασφάλιση της συνετής, αποδοτικής και ορθολογικής χρησιμοποίησης των φυσικών πόρων, την προαγωγή των αρχών της κυκλικής οικονομίας, τη βελτίωση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης, τη μείωση της εξάρτησης της Ένωσης από εισαγόμενους πόρους, τη δημιουργία νέων οικονομικών ευκαιριών και τη συμβολή στη μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα. Προκειμένου να καταστεί πραγματικά κυκλική η οικονομία, είναι αναγκαίο να ληφθούν πρόσθετα μέτρα για τη βιώσιμη παραγωγή και κατανάλωση, εστιασμένα σε ολόκληρο τον κύκλο ζωής των προϊόντων κατά τρόπο που να διατηρεί τους πόρους και να κλείνει τον κύκλο. Η αποδοτικότερη χρήση των πόρων θα απέφερε επίσης σημαντική καθαρή εξοικονόμηση για τις επιχειρήσεις, τις δημόσιες αρχές και τους καταναλωτές στην Ένωση, μειώνοντας ταυτόχρονα τις συνολικές ετήσιες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου.
- (2) Η βελτίωση της αποδοτικότητας στη χρήση των πόρων και η εξασφάλιση της θεώρησης των αποβλήτων ως πόρου μπορεί να συμβάλει στη μείωση της εξάρτησης της Ένωσης από την εισαγωγή πρώτων υλών και στη διευκόλυνση της μετάβασης σε περισσότερο βιώσιμη διαχείριση υλικών και σε ένα μοντέλο κυκλικής οικονομίας. Η μετάβαση αυτή θα πρέπει να συμβάλλει στους στόχους για έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη που καθορίζονται στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» και να δημιουργεί σημαντικές ευκαιρίες για τις τοπικές οικονομίες και τους συμφεροντούχους, ενώ παράλληλα βοηθά να αυξηθούν οι συνέργειες μεταξύ των πολιτικών για την κυκλική οικονομία, την ενέργεια, το κλίμα, τη γεωργία, τη βιομηχανία και την έρευνα, και αποφέρει οφέλη για το περιβάλλον, μειώνοντας τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, και για την οικονομία.
- (3) Οι στόχοι που ορίζονται στην οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ για την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αποβλήτων θα πρέπει να αυξηθούν ώστε να αντικατοπτρίζουν ευκρινέστερα τη φιλοδοξία της Ένωσης να μεταβεί σε μια κυκλική οικονομία.
- (4) Είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί η συνέπεια της οδηγίας 2008/98/ΕΚ με τις συναφείς νομοθετικές πράξεις της Ένωσης, όπως η οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 264 της 20.7.2016, σ. 98.

⁽²⁾ ΕΕ C 17 της 18.1.2017, σ. 46.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Απριλίου 2018 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2018.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργησης ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1).

- (5) Πολλά κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη αναπτύξει πλήρως τις αναγκαίες υποδομές διαχείρισης αποβλήτων. Συνεπώς, είναι σημαντικό να καθοριστούν σαφείς μακροπρόθεσμοι στόχοι για την καθοδήγηση μέτρων και επενδύσεων, ιδίως για να αποτραπεί η δημιουργία υποδομών πλεονάζουσας δυναμικότητας για την επεξεργασία υπολειμματικών αποβλήτων και ο εγκλωβισμός των ανακυκλώσιμων υλικών σε χαμηλότερα επίπεδα της ιεράρχησης των αποβλήτων.
- (6) Τα αστικά απόβλητα αντιστοιχούν κατά προσέγγιση σε ποσοστό μεταξύ 7 και 10 % των συνολικών αποβλήτων που παράγονται στην Ένωση. Ωστόσο, το συγκεκριμένο ρεύμα αποβλήτων είναι μεταξύ των πιο περίπλοκων στη διαχείριση, ενώ ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η διαχείρισή του παρέχει εν γένει καλή ένδειξη για την ποιότητα του συνολικού συστήματος διαχείρισης αποβλήτων σε μια χώρα. Οι προκλήσεις της διαχείρισης αστικών αποβλήτων προκύπτουν από την ιδιαίτερα περίπλοκη και μεικτή τους σύνθεση, την άμεση εγγύτητα των παραγόμενων αποβλήτων με τους πολίτες, την πολύ μεγάλη δημόσια προβολή και τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία. Κατά συνέπεια, η διαχείριση αστικών αποβλήτων απαιτεί ένα εξαιρετικά πολύπλοκο σύστημα που να περιλαμβάνει ένα αποτελεσματικό πρόγραμμα συλλογής, ένα αποτελεσματικό σύστημα διαλογής και κατάλληλη ανίχνευση των ροών αποβλήτων, την ενεργό συμμετοχή των πολιτών και των επιχειρήσεων, υποδομές προσαρμοσμένες στη συγκεκριμένη σύνθεση των αποβλήτων και ένα λεπτομερές σύστημα χρηματοδότησης. Οι χώρες που έχουν αναπτύξει αποδοτικά συστήματα διαχείρισης αστικών αποβλήτων έχουν εν γένει καλύτερες επιδόσεις στη συνολική διαχείριση των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της επίτευξης των στόχων ανακύκλωσης.
- (7) Η πείρα έχει δείξει ότι, ανεξάρτητα από την κατανομή των ευθυνών για τη διαχείριση των αποβλήτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, τα συστήματα διαχείρισης των αποβλήτων μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη κυκλικής οικονομίας και ότι η απόφαση σχετικά με την κατανομή των ευθυνών συχνά εξαρτάται από τις γεωγραφικές και διαρθρωτικές συνθήκες. Οι κανόνες που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία επιτρέπουν συστήματα διαχείρισης αποβλήτων όπου οι δήμοι έχουν τη γενική ευθύνη της συλλογής των αστικών αποβλήτων, συστήματα στα οποία οι υπηρεσίες αυτές ανατίθενται σε ιδιωτικούς φορείς ή οποιονδήποτε άλλο τρόπο κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων. Η επιλογή συστήματος και η απόφαση για την αλλαγή του παραμένει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.
- (8) Οι φυτικές ουσίες από τον κλάδο γεωργικών τροφίμων και τα τρόφιμα μη ζωικής προέλευσης που δεν προορίζονται πλέον για ανθρώπινη κατανάλωση αλλά για από του στόματος διατροφή ζώων θα πρέπει, προκειμένου να αποφευχθεί η κανονιστική επικάλυψη, να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2008/98/ΕΚ αν συμμορφώνονται πλήρως προς την ενωσιακή νομοθεσία περί ζωοτροφών. Συνεπώς, η οδηγία 2008/98/ΕΚ δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στα εν λόγω προϊόντα και ουσίες όταν χρησιμοποιούνται ως ζωοτροφές και το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας χρειάζεται να διευκρινιστεί αντίστοιχα. Με την επιφύλαξη άλλων ενωσιακών διατάξεων που εφαρμόζονται στο πεδίο της διατροφής των ζώων, τα ζωικά υποπροϊόντα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως πρώτες ύλες ζωοτροφών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ εξαιρούνται ήδη από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2008/98/ΕΚ εφόσον καλύπτονται από άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης.
- (9) Είναι αναγκαίο να συμπεριληφθούν στην οδηγία 2008/98/ΕΚ ορισμοί για τα μη επικίνδυνα απόβλητα, τα αστικά απόβλητα, τα απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις, τα απόβλητα τροφίμων, την ανάκτηση υλικών, την επίχωση και το πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, προκειμένου να διευκρινιστεί το πεδίο εφαρμογής αυτών των εννοιών.
- (10) Για να διασφαλιστεί ότι οι στόχοι προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης βασίζονται σε αξιόπιστα και συγκρίσιμα στοιχεία και για να καταστεί εφικτή μία αποτελεσματικότερη παρακολούθηση της προόδου ως προς την επίτευξη αυτών των στόχων, ο ορισμός των αστικών αποβλήτων στην οδηγία 2008/98/ΕΚ θα πρέπει να είναι σύμφωνος με τον ορισμό που χρησιμοποιείται για στατιστικούς σκοπούς από την Eurostat και τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), βάσει του οποίου τα κράτη μέλη υποβάλλουν στοιχεία επί σειρά ετών. Τα αστικά απόβλητα ορίζονται ως απόβλητα από νοικοκυριά και απόβλητα από άλλες πηγές, όπως το λιανικό εμπόριο, η διοίκηση, η εκπαίδευση, οι υπηρεσίες υγείας, οι υπηρεσίες στέγασης και διατροφής και άλλες υπηρεσίες και δραστηριότητες, τα οποία είναι παρόμοια στη φύση και τη σύνθεσή τους με τα οικιακά απόβλητα. Κατά συνέπεια, τα αστικά απόβλητα περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα απόβλητα από συντήρηση πάρκων και κήπων, όπως φύλλα, χλόη και υπολείμματα από κλάδεμα δέντρων, τα απόβλητα από υπηρεσίες καθαρισμού οδών και αγορών, όπως το περιεχόμενο των κάδων απορριμμάτων και τα απορρίμματα που συλλέγονται με σάρωση, με εξαίρεση υλικά όπως η άμμος, οι πέτρες, η λάσπη ή η σκόνη. Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα απόβλητα από μεγάλης κλίμακας εμπορική και βιομηχανική δραστηριότητα που δεν είναι παρόμοια με τα οικιακά απόβλητα δεν περιλαμβάνονται στα αστικά απόβλητα. Απόβλητα από την παραγωγή, τη γεωργία, τη δασοκομία, την αλιεία, τις κατασκευές και τις κατεδαφίσεις, τις σηπτικές δεξαμενές και τα δίκτυα αποχέτευσης και επεξεργασίας αποβλήτων και τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους δεν θεωρούνται αστικά απόβλητα. Ως αστικά απόβλητα πρέπει να νοούνται εκείνα που αντιστοιχούν στους τύπους αποβλήτων που περιλαμβάνονται στο

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ζωοτροφών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση των οδηγιών 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 80/511/ΕΟΚ της Επιτροπής, 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 83/228/ΕΚ του Συμβουλίου, 93/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/113/ΕΚ του Συμβουλίου, 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου, και της απόφασης 2004/217/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 229 της 1.9.2009, σ. 1).

κεφάλαιο 15 01 και στο κεφάλαιο 20, με εξαίρεση τους κωδικούς 20 02 02, 20 03 04 και 20 03 06, του καταλόγου αποβλήτων που θεσπίστηκε με την οδηγία 2014/955/ΕΕ της Επιτροπής⁽¹⁾ ως ίσχυε στις 4 Ιουλίου 2018. Απόβλητα που εμπίπτουν σε άλλα κεφάλαια του εν λόγω καταλόγου δεν πρέπει να θεωρούνται αστικά απόβλητα, παρά μόνο στις περιπτώσεις όπου τα αστικά απόβλητα υποβάλλονται σε επεξεργασία και υπάγονται στους κωδικούς που απαριθμούνται στο κεφάλαιο 19 του εν λόγω καταλόγου. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τις σχετικές κατηγορίες του εν λόγω καταλόγου για στατιστικούς λόγους. Ο ορισμός των αστικών αποβλήτων στην παρούσα οδηγία εισάγεται για τους σκοπούς του καθορισμού του πεδίου εφαρμογής των στόχων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης και των κανόνων υπολογισμού τους. Είναι ουδέτερος ως προς τον δημόσιο ή ιδιωτικό χαρακτήρα της επιχείρησης που διαχειρίζεται τα απόβλητα και περιλαμβάνει επομένως τα οικιακά απόβλητα και απόβλητα από άλλες πηγές των οποίων η διαχείριση γίνεται από δήμους ή για λογαριασμό δήμων ή άμεσα από ιδιωτικούς φορείς.

- (11) Ενώ ο ορισμός των αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων αναφέρεται γενικά στα απόβλητα που προκύπτουν από κατασκευές και κατεδαφίσεις, περιλαμβάνει επίσης τα απόβλητα που προκύπτουν από μικρότερης κλίμακας ατομικές κατασκευές και κατεδαφίσεις σε επίπεδο νοικοκυριών. Τα απόβλητα κατασκευών και κατεδαφίσεων θα πρέπει να θεωρείται ότι αντιστοιχούν στον τύπο αποβλήτων που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 17 του καταλόγου αποβλήτων που θεσπίστηκε με την απόφαση 2014/955/ΕΕ ως ίσχυε στις 4 Ιουλίου 2018.
- (12) Θα πρέπει να περιληφθεί ορισμός της ανάκτησης υλικών, προκειμένου να καλυφθούν μορφές ανάκτησης πέραν της ανάκτησης ενέργειας και πέραν της επανεπεξεργασίας αποβλήτων για την παραγωγή υλικών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας. Περιλαμβάνει την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και την επίχωση, και άλλες μορφές ανάκτησης υλικών, όπως η επανεπεξεργασία αποβλήτων με σκοπό την παραγωγή δευτερογενών πρώτων υλών για τεχνική χρήση στην κατασκευή οδών ή άλλων υποδομών. Ανάλογα με τις συγκεκριμένες πραγματικές περιστάσεις, η επανεπεξεργασία αυτή μπορεί να εμπίπτει στον ορισμό της ανακύκλωσης, εφόσον η χρήση των υλικών βασίζεται σε κατάλληλους ελέγχους ποιότητας και πληροί όλα τα σχετικά πρότυπα, κανόνες, προδιαγραφές και απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας για τη συγκεκριμένη χρήση.
- (13) Θα πρέπει να περιληφθεί ορισμός της επίχωσης, προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι πρόκειται για κάθε εργασία ανάκτησης από κατάλληλα μη επικίνδυνα απόβλητα, για τον σκοπό της αποκατάστασης σε χώρους όπου έχουν γίνει εκσκαφές ή για τεχνικούς σκοπούς στην αρχιτεκτονική τοπίου. Τα απόβλητα που χρησιμοποιούνται για επίχωση θα πρέπει να περιορίζονται στην ποσότητα που είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών αυτών.
- (14) Θα πρέπει να περιληφθεί ο ορισμός του προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι πρόκειται για μια δέσμη μέτρων που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τα οποία οι παραγωγοί των προϊόντων φέρουν οικονομική ή οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής ενός προϊόντος κατά το οποίο το προϊόν καθίσταται απόβλητο, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων χωριστής συλλογής, διαλογής και επεξεργασίας. Η υποχρέωση αυτή μπορεί επίσης να περιλαμβάνει οργανωτική αρμοδιότητα και ευθύνη για συμβολή στην πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και στη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης και την ανακυκλωσιμότητα των προϊόντων. Οι παραγωγοί των προϊόντων μπορούν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις του προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού σε ατομική ή/και συλλογική βάση.
- (15) Προκειμένου να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στην οδηγία 2008/98/ΕΚ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κάνουν χρήση οικονομικών και άλλων μέσων για την παροχή κινήτρων για την εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων, όπως εκείνα που αναφέρονται στο παράρτημα IVα, τα οποία περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τέλη υγειονομικής ταφής και αποτέφρωσης, προγράμματα «πληρώνω όσο πετάω», προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, διευκόλυνση της δωρεάς τροφίμων, και κίνητρα για τις τοπικές αρχές, ή άλλα κατάλληλα μέσα και μέτρα.
- (16) Προκειμένου να προωθήσουν τη βιώσιμη χρήση των πόρων και τη βιομηχανική συμβίωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να διευκολύνουν την αναγνώριση ως υποπροϊόντος ουσιών ή αντικειμένων που προκύπτουν από διαδικασία παραγωγής της οποίας πρωταρχικός σκοπός δεν είναι η παραγωγή της συγκεκριμένης ουσίας ή του συγκεκριμένου αντικειμένου, εάν πληρούνται οι εναρμονισμένοι όροι που καθορίζονται σε ενωσιακό επίπεδο. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να θεσπίσει αναλυτικά κριτήρια εφαρμογής του καθεστώτος υποπροϊόντος, δίνοντας προτεραιότητα στις αναπαραγωγίμες πρακτικές βιομηχανικής συμβίωσης.
- (17) Για να αποκτήσουν οι φορείς εκμετάλλευσης σε αγορές δευτερογενών πρώτων υλών μεγαλύτερη βεβαιότητα ως προς τον χαρακτηρισμό ουσιών ή αντικειμένων ως αποβλήτων ή μη αποβλήτων και για να προαχθούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού, είναι σημαντικό να λαμβάνουν τα κράτη μέλη κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα απόβλητα που έχουν υποβληθεί σε εργασία ανάκτησης θεωρείται ότι έχουν πάψει να αποτελούν απόβλητα εάν συμμορφώνονται προς όλες τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με την παρούσα οδηγία. Τα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν τη θέσπιση νομοθεσίας για τη μεταφορά των εν λόγω προϋποθέσεων υποστηρίζονται από διαδικασίες για την εφαρμογή τους, όπως η θέσπιση ειδικών κριτηρίων αποχαρκτηρισμού από απόβλητο ανά υλικό και εφαρμογή, έγγραφα καθοδήγησης, κατά περίπτωση αποφάσεις και άλλες διαδικασίες για την ειδική εφαρμογή των εναρμονισμένων προϋποθέσεων που θεσπίζονται σε επίπεδο Ένωσης. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν διατάξεις επιβολής για να επαληθευτεί ότι τα απόβλητα που έχουν αποχαρκτηριστεί μετά από

⁽¹⁾ Απόφαση 2014/955/ΕΕ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2000/532/ΕΚ όσον αφορά τον κατάλογο των αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 370 της 30.12.2014, σ. 44).

διαδικασία ανάκτησης συμμορφώνονται προς το ενωσιακό δίκαιο για τα απόβλητα, τις χημικές ουσίες και τα προϊόντα, κατά προτεραιότητα ιδίως σε ροές αποβλήτων που ενέχουν υψηλότερο κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον λόγω της φύσης και του όγκου των εν λόγω ροών αποβλήτων, των αποβλήτων που υπόκεινται σε καινοτόμες διαδικασίες ανάκτησης ή των αποβλήτων που ανακτώνται για μετέπειτα περαιτέρω χρήση σε άλλα κράτη μέλη. Τα μέτρα μπορεί επίσης να περιλαμβάνουν την επιβολή απαίτησης από τις επιχειρήσεις ανάκτησης αποβλήτων ή τους κατόχους υλικών που έχουν ανακτηθεί από απόβλητα να αποδεικνύουν τη συμμόρφωση προς τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με την παρούσα οδηγία. Προκειμένου να προλαμβάνεται η παράνομη μεταφορά αποβλήτων και να ευαισθητοποιηθούν τα κράτη μέλη και οι οικονομικοί φορείς, θα πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη διαφάνεια σε σχέση με τις προσεγγίσεις των κρατών μελών ως προς τον αποχαρκτηρισμό αποβλήτων, ιδίως όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων κατά περίπτωση και το αποτέλεσμα της επαλήθευσης από τις αρμόδιες αρχές, καθώς και τους ειδικούς προβληματισμούς των κρατών μελών και των αρμόδιων αρχών σχετικά με ορισμένες κατηγορίες αποβλήτων. Η τελική απόφαση για το αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 ή 6 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με την παρούσα οδηγία παραμένει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους και λαμβάνεται με βάση όλες τις σχετικές πληροφορίες που παρέχονται από τον κάτοχο των υλικών ή αποβλήτων.

- (18) Θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για να καθορίζει αναλυτικά κριτήρια σχετικά με την εφαρμογή του αποχαρκτηρισμού αποβλήτων. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο θέσπισης ειδικών κριτηρίων αποχαρκτηρισμού τουλάχιστον για τα αδρανή υλικά, το χαρτί, τα ελαστικά επίσωτρα και τα προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας.
- (19) Οι κανόνες σχετικά με τα υποπροϊόντα και τον αποχαρκτηρισμό αποβλήτων θα πρέπει να εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, ιδίως του άρθρου 28 και του άρθρου 50 παράγραφοι 4α και 4β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ για τις μεταφορές αποβλήτων, της νομοθεσίας σχετικά με τα χημικά προϊόντα και της νομοθεσίας σχετικά με τη διάθεση ορισμένων προϊόντων στην αγορά. Ο αποχαρκτηρισμός μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν οι ουσίες ή τα αντικείμενα συμμορφώνονται προς τις οικείες διατάξεις περί προϊόντων. Στην ειδική νομοθεσία για συγκεκριμένα προϊόντα μπορεί να ορίζονται κανόνες αποχαρκτηρισμού αποβλήτων.
- (20) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη, την παραγωγή, την εμπορία και χρήση προϊόντων και στοιχείων προϊόντων που είναι κατάλληλα για πολλαπλές χρήσεις, περιέχουν ανακυκλωμένα υλικά, είναι ανθεκτικά από τεχνική άποψη και εύκολα επισκευάσιμα και, αφού καταστούν απόβλητα, είναι κατάλληλα για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση, προκειμένου να διευκολυνθεί η ορθή εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων και χωρίς τούτο να αποβαίνει εις βάρος της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων στην εσωτερική αγορά. Στο πλαίσιο αυτών των μέτρων θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο αντίκτυπος που έχουν τα προϊόντα σε ολόκληρη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, η ιεράρχηση των αποβλήτων και, όπου έχει εφαρμογή, η δυνατότητα πολλαπλής ανακύκλωσης.
- (21) Τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού αποτελούν ουσιώδες στοιχείο της αποδοτικής διαχείρισης των αποβλήτων. Ωστόσο, η αποτελεσματικότητα και οι επιδόσεις τους διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Είναι, επομένως, αναγκαίο να θεσπιστούν ελάχιστες λειτουργικές απαιτήσεις όσον αφορά τα εν λόγω προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, και να διευκρινιστεί ότι οι απαιτήσεις αυτές ισχύουν και για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται δυνάμει άλλων νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, και ιδίως των οδηγιών 2000/53/ΕΚ ⁽²⁾, 2006/66/ΕΚ ⁽³⁾ και 2012/19/ΕΕ ⁽⁴⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, επιπλέον των απαιτήσεων που καθορίζονται ήδη στην εν λόγω άλλη νομοθεσία, εκτός αν ορίζεται ρητώς το αντίθετο. Είναι αναγκαίο να γίνεται διάκριση μεταξύ των γενικών ελάχιστων απαιτήσεων που ισχύουν για όλα τα προγράμματα και εκείνων που ισχύουν μόνο για οργανώσεις οι οποίες εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματος παραγωγών προϊόντων. Ελλείψει διαφορετικής απόφασης εκ μέρους των κρατών μελών, οι γενικές ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού δεν ισχύουν για τα προγράμματα που δεν πληρούν τον ορισμό του προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού.
- (22) Οι γενικές ελάχιστες απαιτήσεις θα πρέπει να στοχεύουν στη μείωση των δαπανών και στην ενίσχυση των επιδόσεων, καθώς και στη διασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού, μεταξύ άλλων για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις καθώς και για τις επιχειρήσεις ηλεκτρονικού εμπορίου, και στην αποφυγή των εμποδίων για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Θα πρέπει επίσης να συμβάλλουν στην ενσωμάτωση του κόστους τέλους του κύκλου ζωής στις τιμές των προϊόντων και να παρέχουν κίνητρα στους παραγωγούς, κατά τον σχεδιασμό των προϊόντων τους, να λαμβάνουν καλύτερα υπόψη τις δυνατότητες ανακύκλωσης, επαναχρησιμοποίησης, επισκευασιμότητας και παρουσίας επικίνδυνων ουσιών. Συνολικά, οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει να βελτιώνουν τη διακυβέρνηση και τη διαφάνεια των προγραμμάτων

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ L 190 της 12.7.2006, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2000/53/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους (ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34).

⁽³⁾ Οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές σήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών σηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ (ΕΕ L 266 της 26.9.2006, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) (ΕΕ L 197 της 24.7.2012, σ. 38).

διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού και να μειώνουν την πιθανότητα συγκρούσεων συμφερόντων μεταξύ των οργανώσεων που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματος παραγωγών προϊόντων και των επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων με τις οποίες συμβάλλονται οι εν λόγω οργανώσεις. Οι απαιτήσεις θα πρέπει να ισχύουν τόσο για τα νέα όσο και για τα υφιστάμενα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού. Ωστόσο, είναι αναγκαία μια μεταβατική περίοδος για την προσαρμογή των δομών και των διαδικασιών των υφιστάμενων προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού στις νέες απαιτήσεις.

- (23) Οι δημόσιες αρχές διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην οργάνωση της συλλογής και την επεξεργασία των αστικών αποβλήτων, και στη σχετική επικοινωνία με τους πολίτες. Οι διατάξεις σχετικά με την οικονομική ευθύνη των παραγωγών προϊόντων στο πλαίσιο των γενικών ελάχιστων απαιτήσεων για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού θα πρέπει να εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των δημοσίων αρχών όσον αφορά τη συλλογή και την επεξεργασία των αστικών αποβλήτων.
- (24) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι δημόσιες αρχές είναι υπεύθυνες για την οργάνωση των επιχειρησιακών πτυχών της διαχείρισης αποβλήτων από προϊόντα υπαγόμενα σε προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, οι σχετικές υπηρεσίες θα πρέπει να παρέχονται με τρόπο οικονομικά αποδοτικό και η οικονομική ευθύνη των παραγωγών προϊόντων δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το αναγκαίο κόστος για την παροχή των υπηρεσιών αυτών. Το κόστος αυτό θα πρέπει να καθορίζεται με διαφάνεια μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών προϊόντων, των οργανώσεών τους και των δημοσίων αρχών.
- (25) Για την εξασφάλιση κατάλληλης διαχείρισης αποβλήτων, στις περιπτώσεις όπου παραγωγοί προϊόντων ή οργανώσεις που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης παραγωγού εξ ονόματός τους είναι υπεύθυνοι για τη διαχείριση αποβλήτων από προϊόντα που διαθέτουν στην αγορά, θα πρέπει να μεριμνούν για τη συνέχεια των υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, ακόμη κι αφού επιτύχουν τους στόχους που τους έχουν τεθεί. Επίσης, δεν θα πρέπει να περιορίζουν τις υπηρεσίες αυτές, από πλευράς γεωγραφικής κάλυψης και καλυπτόμενων προϊόντων και υλικών, εκεί όπου η συλλογή και η διαχείριση των αποβλήτων είναι πλέον αποδοτικές.
- (26) Οι παραγωγοί των προϊόντων θα πρέπει να καλύπτουν τις δαπάνες που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων διαχείρισης των αποβλήτων και των άλλων στόχων και σκοπών, μεταξύ άλλων για την πρόληψη των αποβλήτων, που ορίζονται για το εκάστοτε πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού. Υπό αυστηρούς όρους, το κόστος αυτό μπορεί να επιμερίζεται στους παραγωγούς ή τους διανομείς που δημιούργησαν αρχικά τα απόβλητα, αν αυτό δικαιολογείται από την ανάγκη να διασφαλιστούν η κατάλληλη διαχείριση των αποβλήτων και η οικονομική βιωσιμότητα του προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού.
- (27) Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη ρύθμιση των οικονομικών συνεισφορών των παραγωγών προϊόντων σε προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, προκειμένου να συνδράμει τα κράτη μέλη στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με τρόπο που να διευκολύνει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για τη διασφάλιση της συνοχής στην εσωτερική αγορά, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να μπορεί να θεσπίζει εναρμονισμένα κριτήρια για τον σκοπό αυτό, με εκτελεστικές πράξεις.
- (28) Οι εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι που έχουν οριστεί για να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματος παραγωγών προϊόντων μπορεί να υπαχθούν σε προϋποθέσεις που επιτρέπουν στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένοι να παρακολουθεί και να επαληθεύει τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις αυτές. Ωστόσο, οι απαιτήσεις αυτές δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τις απαιτήσεις που ισχύουν για τους παραγωγούς προϊόντων και τις οργανώσεις που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματός τους τα οποία είναι εγκατεστημένα στο εν λόγω κράτος μέλος.
- (29) Η πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων αποτελεί τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο για τη βελτίωση της αποδοτικής χρήσης των πόρων και τη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των αποβλήτων. Συνεπώς, είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της παραγωγής αποβλήτων, όπως επίσης να παρακολουθούν και να αξιολογούν την πρόοδο της εφαρμογής των εν λόγω μέτρων. Στο πλαίσιο των μέτρων αυτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διευκολύνουν την ανάπτυξη καινοτόμων παραγωγικών, επιχειρηματικών και καταναλωτικών μοντέλων που περιορίζουν την παρουσία επικίνδυνων ουσιών σε υλικά και προϊόντα, ενθαρρύνουν την αύξηση της διάρκειας ζωής των προϊόντων και προωθούν την επαναχρησιμοποίηση, μεταξύ άλλων με τη δημιουργία και τη στήριξη δικτύων επαναχρησιμοποίησης και επισκευής, όπως εκείνα που διευθύνονται από επιχειρήσεις της κοινωνικής οικονομίας, με προγράμματα καταβολής εγγύησης-επιστροφής χρημάτων και επιστροφής-επαναπλήρωσης, και με την παροχή κινήτρων για την ανακατασκευή, την ανακαίνιση και, όπου είναι σκόπιμο, τη μετασκευή των προϊόντων, καθώς και πλατφόρμες διαμοιρασμού. Προκειμένου να διασφαλιστεί ομοιόμορφη μέτρηση της συνολικής προόδου που σημειώνεται στην εφαρμογή των μέτρων πρόληψης των αποβλήτων, θα πρέπει να οριστούν κοινοί δείκτες και στόχοι.

- (30) Η προαγωγή της βιωσιμότητας στην παραγωγή και την κατανάλωση μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών σχετικά με το θέμα αυτό, και να τους ενθαρρύνουν να συμμετέχουν πιο ενεργά στη βελτίωση της αποδοτικής χρήσης των πόρων. Ως μέρος των μέτρων για τη μείωση της παραγωγής αποβλήτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν διαρκείς πρωτοβουλίες επικοινωνίας και εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες με στόχο την αύξηση της ευαισθητοποίησης όσον αφορά την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και της ρίψης απορριμμάτων και μπορούν να περιλαμβάνουν τη χρήση προγραμμάτων καταβολής εγγύησης-επιστροφής χρημάτων και τη θέσπιση ποσοτικών στόχων, και την παροχή, όπου είναι σκόπιμο, κατάλληλων οικονομικών κινήτρων στους παραγωγούς.
- (31) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για την προώθηση της πρόληψης και μείωσης της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων σύμφωνα με το θεματολόγιο για τη βιώσιμη ανάπτυξη με ορίζοντα το 2030, το οποίο εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 25 Σεπτεμβρίου 2015, και ιδίως τον στόχο για μείωση στο μισό των παγκόσμιων κατά κεφαλήν αποβλήτων τροφίμων σε επίπεδο λιανικού εμπορίου και καταναλωτή και μείωση των απωλειών τροφίμων στα επιμέρους στάδια της αλυσίδας παραγωγής και εφοδιασμού, συμπεριλαμβανομένου της απώλειας μετά τη συγκομιδή, έως το 2030. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να αποσκοπούν στην πρόληψη και μείωση της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων κατά την πρωτογενή παραγωγή, την επεξεργασία και τη μεταποίηση, το λιανικό εμπόριο και άλλες μορφές διανομής τροφίμων, σε εστιατόρια και υπηρεσίες εστίασης καθώς και στα νοικοκυριά. Για τη συμβολή στην παρακολούθηση και την επίτευξη του Στόχου Βιώσιμης Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώξουν την επίτευξη ενδεικτικού στόχου σε επίπεδο Ένωσης για μείωση των αποβλήτων τροφίμων κατά 30 % έως το 2025 και κατά 50 % έως το 2030. Έχοντας υπόψη τα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά οφέλη από την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν ειδικά μέτρα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων, συμπεριλαμβανομένων εκστρατειών ευαισθητοποίησης για την επίδειξη τρόπων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων στο πλαίσιο των προγραμμάτων τους για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μετρούν την πρόοδο που σημειώνεται στη μείωση των αποβλήτων τροφίμων. Για τη μέτρηση αυτής της προόδου και τη διευκόλυνση της ανταλλαγής ορθών πρακτικών σε ολόκληρη την Ένωση τόσο μεταξύ των κρατών μελών όσο και μεταξύ των υπευθύνων επιχειρήσεων τροφίμων, θα πρέπει να καθιερωθεί κοινή μεθοδολογία για τέτοιου είδους μετρήσεις. Με βάση αυτή τη μεθοδολογία, η υποβολή στοιχείων σχετικά με τα επίπεδα των αποβλήτων τροφίμων θα πρέπει να πραγματοποιείται σε ετήσια βάση.
- (32) Για να προληφθεί η δημιουργία αποβλήτων τροφίμων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν κίνητρα για τη συλλογή απούλητων προϊόντων διατροφής σε όλα τα στάδια της αλυσίδας εφοδιασμού με τρόφιμα, καθώς και για την ασφαλή αναδιανομή τους, μεταξύ άλλων σε φιλανθρωπικές οργανώσεις. Για να μειωθεί η δημιουργία αποβλήτων τροφίμων, θα πρέπει επίσης να ευαισθητοποιηθούν οι καταναλωτές σχετικά με τη σημασία των ημερομηνιών «ανάλωση έως» και «κατά προτίμηση πριν από».
- (33) Τα απορρίμματα, στις πόλεις, στην ξηρά, σε ποταμούς και θάλασσες ή αλλού, έχουν άμεσο και έμμεσο αρνητικό αντίκτυπο στο περιβάλλον, στην ευεξία των πολιτών και στην οικονομία, και το κόστος για τον καθαρισμό τους αποτελεί μη αναγκαία οικονομική επιβάρυνση για την κοινωνία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα για την πρόληψη όλων των μορφών εγκατάλειψης, απόρριψης, ανεξέλεγκτης διαχείρισης ή άλλων μορφών διάθεσης αποβλήτων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να λάβουν μέτρα για την απομάκρυνση των απορριμμάτων που έχουν συσσωρευτεί στο περιβάλλον, ανεξάρτητα από την πηγή ή το μέγεθός τους και ανεξάρτητα από το κατά πόσον τα απόβλητα έχουν απορριφθεί σκόπιμα ή από αμέλεια. Τα μέτρα για την πρόληψη και τη μείωση απορριμμάτων από προϊόντα που αποτελούν τις κύριες πηγές απορριμμάτων στο φυσικό και το θαλάσσιο περιβάλλον θα μπορούσαν να συνίστανται, μεταξύ άλλων, στη βελτίωση των υποδομών και των πρακτικών διαχείρισης αποβλήτων, σε οικονομικά μέσα και σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης. Όταν ένα κράτος μέλος εξετάζει τη λήψη μέτρου που έχει περιοριστικά αποτελέσματα για το εμπόριο εντός της Ένωσης, θα πρέπει να μπορεί να αποδείξει ότι το εν λόγω μέτρο είναι κατάλληλο για την επίτευξη του στόχου της πρόληψης και της μείωσης των απορριμμάτων στο φυσικό και το θαλάσσιο περιβάλλον, δεν υπερβαίνει ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη αυτού του στόχου και δεν αποτελεί μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.
- (34) Η πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων θα πρέπει να αποτελεί κοινή προσπάθεια των αρμόδιων αρχών, των παραγωγών και των καταναλωτών. Οι καταναλωτές θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να αλλάξουν τη συμπεριφορά τους, μεταξύ άλλων μέσω της παιδείας και της ευαισθητοποίησης, ενώ οι παραγωγοί θα πρέπει να προωθούν τη βιώσιμη χρήση και να συμβάλλουν στην κατάλληλη διαχείριση του τέλους του κύκλου ζωής των προϊόντων τους.
- (35) Τα απορρίμματα στο θαλάσσιο περιβάλλον είναι ένα ιδιαίτερα πιεστικό πρόβλημα, και τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για την ανασχεση της παραγωγής θαλάσσιων απορριμμάτων στην Ένωση, συμβάλλοντας έτσι στην επίτευξη του στόχου του θεματολογίου του 2030 για τη βιώσιμη ανάπτυξη που εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 25 Σεπτεμβρίου 2015, για πρόληψη και σημαντική μείωση έως το 2025 της θαλάσσιας ρύπανσης κάθε είδους, ιδίως από χερσαίες δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων των θαλάσσιων απορριμμάτων και της ρύπανσης με θρεπτικές ουσίες. Δεδομένου ότι τα θαλάσσια απορρίμματα, και ιδίως τα πλαστικά απόβλητα, προέρχονται σε μεγάλο βαθμό από χερσαίες δραστηριότητες και προκαλούνται κυρίως από την κακή διαχείριση των στερεών αποβλήτων και την

ανεπαρκή υποδομή, από τη ρύψη απορριμμάτων από τους πολίτες, και από την έλλειψη ευαισθητοποίησης του κοινού, θα πρέπει στα προγράμματα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων και στα σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων να προβλέπονται ειδικά μέτρα. Τα μέτρα αυτά θα συμβάλουν στον στόχο της επίτευξης «καλής περιβαλλοντικής κατάστασης» στο θαλάσσιο περιβάλλον έως το 2020, όπως ορίζεται στην οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾. Σύμφωνα με την οδηγία αυτή, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να θεσπίσουν ειδικές στρατηγικές και μέτρα και να τα επικαιροποιούν ανά εξαετία. Είναι επίσης υποχρεωμένα να υποβάλλουν τακτικές εκθέσεις, αρχής γενομένης από το 2018, σχετικά με την πρόοδο στη διατήρηση ή την επίτευξη του στόχου για καλή περιβαλλοντική κατάσταση. Τα μέτρα για την αντιμετώπιση των απορριμμάτων στην οδηγία 2008/98/ΕΚ θα πρέπει, επομένως, να συντονίζονται με τα μέτρα που απαιτούνται δυνάμει της οδηγίας 2008/56/ΕΚ και της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.

- (36) Ορισμένες πρώτες ύλες είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την οικονομία της Ένωσης στο σύνολό της, και ο εφοδιασμός με αυτά συνδέεται με υψηλό κίνδυνο. Προκειμένου να διασφαλιστεί ο εφοδιασμός με τέτοια υλικά και σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στην πρωτοβουλία για τις πρώτες ύλες που θεσπίστηκε από την Επιτροπή στην ανακοίνωσή της, της 4ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την «Πρωτοβουλία για τις πρώτες ύλες – Κάλυψη των ουσιωδών αναγκών μας για ανάπτυξη και απασχόληση στην Ευρώπη» και με τους στόχους της ευρωπαϊκής σύμπραξης καινοτομίας σχετικά με τις πρώτες ύλες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για την προώθηση της επαναχρησιμοποίησης των προϊόντων που αποτελούν τις κύριες πηγές πρώτων υλών κρίσιμης σημασίας, προκειμένου να μην καταλήγουν αυτές οι πρώτες ύλες στα απόβλητα. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή έχει καταρτίσει κατάλογο τέτοιων υλών για την Ένωση στην ανακοίνωσή της, της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, σχετικά με τον «Κατάλογο των πρώτων υλών κρίσιμης σημασίας για την ΕΕ για το 2017» και ο εν λόγω κατάλογος επανεξετάζεται σε τακτική βάση.
- (37) Για την περαιτέρω υποστήριξη της αποτελεσματικής εφαρμογής της πρωτοβουλίας για τις πρώτες ύλες, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να λάβουν μέτρα για να επιτύχουν την καλύτερη δυνατή διαχείριση των αποβλήτων που περιέχουν σημαντικές ποσότητες πρώτων υλών κρίσιμης σημασίας, λαμβανομένων υπόψη της οικονομικής και τεχνολογικής σκοπιμότητας και των οφελών για το περιβάλλον και την υγεία. Θα πρέπει επίσης να συμπεριλάβουν στα οικεία σχέδια διαχείρισης αποβλήτων κατάλληλα μέτρα σε εθνικό επίπεδο για τη συλλογή, τη διαλογή και την ανάκτηση αποβλήτων που περιέχουν σημαντικές ποσότητες των εν λόγω πρώτων υλών. Τα μέτρα θα πρέπει να συμπεριληφθούν στα σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων όταν αυτά επικαιροποιηθούν για πρώτη φορά μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις συναφείς ομάδες προϊόντων και κατηγορίες αποβλήτων σε επίπεδο Ένωσης. Η παροχή των εν λόγω πληροφοριών δεν εμποδίζει, ωστόσο, τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα σχετικά με άλλες πρώτες ύλες που θεωρούνται σημαντικές για την εθνική οικονομία τους.
- (38) Όταν τα προϊόντα, υλικά και ουσίες καθίστανται απόβλητα, η παρουσία επικίνδυνων ουσιών μπορεί να καταστήσει τα εν λόγω απόβλητα ακατάλληλα για ανακύκλωση ή για την παραγωγή δευτερογενών πρώτων υλών υψηλής ποιότητας. Συνεπώς, σύμφωνα με το 7ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον, το οποίο ζητεί την ανάπτυξη μη τοξικών κύκλων υλικών, είναι αναγκαίο να προωθηθούν μέτρα για τη μείωση της περιεκτικότητας των υλικών και των προϊόντων σε επικίνδυνες ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των ανακυκλωμένων υλικών, και να διασφαλιστεί η παροχή επαρκούς πληροφόρησης σχετικά με την παρουσία επικίνδυνων ουσιών, και ιδίως ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία, καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων και των υλικών. Για την επίτευξη των στόχων αυτών, είναι αναγκαίο να βελτιωθεί η συνοχή μεταξύ του ενωσιακού δικαίου για τα απόβλητα, για τις χημικές ουσίες και για τα προϊόντα και να προβλεφθεί ρόλος για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων, ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες σχετικά με την παρουσία ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία είναι διαθέσιμες καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων και των υλικών, μεταξύ άλλων και στο στάδιο του αποβλήτου.
- (39) Η βελτίωση της χρήσης των πόρων θα μπορούσε να αποφέρει σημαντική καθαρή εξοικονόμηση πόρων για τις επιχειρήσεις της Ένωσης, τις δημόσιες αρχές και τους καταναλωτές, μειώνοντας παράλληλα τις συνολικές ετήσιες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να προτείνει έως το τέλος του 2018 έναν βασικό δείκτη και έναν πίνακα επιμέρους δεικτών αποδοτικής χρήσης των πόρων, για την παρακολούθηση της προόδου όσον αφορά την επίτευξη του στόχου της αύξησης της αποδοτικότητας των πόρων σε επίπεδο Ένωσης.
- (40) Η προαγωγή μιας βιώσιμης βιοοικονομίας μπορεί να συμβάλει στη μείωση της εξάρτησης της Ένωσης από εισαγόμενες πρώτες ύλες. Τα ανακυκλώσιμα προϊόντα βιολογικής βάσης και τα λιπασματοποιήσιμα βιοαποδομήσιμα προϊόντα θα μπορούσαν να αποτελέσουν συνεπώς μια ευκαιρία για την περαιτέρω τόνωση της έρευνας και της καινοτομίας και για την υποκατάσταση των βασιζόμενων σε ορυκτά καύσιμα πρώτων υλών με ανανεώσιμους πόρους.
- (41) Προκειμένου να αποφευχθεί η επεξεργασία αποβλήτων που καθλώνει τους πόρους στα κατώτερα επίπεδα της ιεράρχησης των αποβλήτων, να αυξηθούν τα ποσοστά προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης, να καταστεί δυνατή η υψηλής ποιότητας ανακύκλωση και να ενισχυθεί η αξιοποίηση δευτερογενών πρώτων υλών υψηλής ποιότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν την ενίσχυση της συμμόρφωσης προς την υποχρέωση για χωριστή συλλογή αποβλήτων, που ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 και στο άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης να καθιερώνουν χωριστή συλλογή τουλάχιστον για τα απόβλητα από χαρτί, μέταλλα,

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).

⁽²⁾ Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

πλαστικά και γυαλί, που τα κράτη μέλη όφειλαν να έχουν εκπληρώσει έως το 2015, και θα πρέπει να καθιερώσουν τη χωριστή συλλογή των βιολογικών αποβλήτων, των επικίνδυνων αποβλήτων που παράγονται από τα νοικοκυριά και των αποβλήτων της κλωστοϋφαντουργίας. Όπου είναι σκόπιμο, τα επικίνδυνα βιολογικά απόβλητα και τα απορρίμματα συσκευασίας που περιέχουν επικίνδυνες ουσίες θα πρέπει να υπόκεινται σε ειδικές απαιτήσεις σχετικά με τη συλλογή.

- (42) Η χωριστή συλλογή θα μπορούσε να επιτευχθεί με τη συλλογή από πόρτα σε πόρτα, με συστήματα παράδοσης σε σημεία συλλογής, ή με άλλες ρυθμίσεις για τη συλλογή. Ενώ η υποχρέωση χωριστής συλλογής αποβλήτων απαιτεί να διατηρούνται τα απόβλητα χωριστά ανά τύπο και φύση, θα πρέπει να είναι δυνατή η κοινή συλλογή για ορισμένα είδη αποβλήτων, με την προϋπόθεση ότι αυτό δεν εμποδίζει την υψηλής ποιότητας ανακύκλωση ή άλλου είδους ανάκτηση των αποβλήτων, σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων. Θα πρέπει επίσης να επιτραπεί στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τη γενική υποχρέωση χωριστής συλλογής αποβλήτων σε άλλες δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, για παράδειγμα όπου η χωριστή συλλογή και η ανακύκλωση συγκεκριμένων ροών αποβλήτων σε απομακρυσμένες και αραιοκατοικημένες περιοχές έχει αρνητικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο που υπερβαίνει τα συνολικά περιβαλλοντικά οφέλη της ή συνεπάγεται δυσανάλογο οικονομικό κόστος. Κατά την αξιολόγηση των περιπτώσεων στις οποίες το οικονομικό κόστος θα μπορούσε να είναι δυσανάλογο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των οικονομικών οφελών από τη χωριστή συλλογή, μεταξύ άλλων όσον αφορά την αποφυγή του άμεσου κόστους και του κόστους των δυσμενών συνεπειών που έχουν για το περιβάλλον και την υγεία η συλλογή και η επεξεργασία των μεικτών αποβλήτων, τα έσοδα από τις πωλήσεις δευτερογενών πρώτων υλών και τη δυνατότητα να αναπτυχθούν αγορές για τα υλικά αυτά, καθώς και εισφορές εκ μέρους των παραγωγών αποβλήτων και των παραγωγών προϊόντων, που θα μπορούσαν να βελτιώσουν περαιτέρω την οικονομική αποδοτικότητα των συστημάτων διαχείρισης αποβλήτων.
- (43) Οι στόχοι όσον αφορά την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων θα πρέπει να αυξηθούν, προκειμένου να αποφέρουν ουσιαστικά περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά οφέλη και να επιταχύνουν τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία.
- (44) Μέσω της προοδευτικής αύξησης των υφιστάμενων στόχων σχετικά με την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων, θα πρέπει να διασφαλίζονται η ουσιαστική προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση ή η αποτελεσματική ανακύκλωση των υλικών αποβλήτων με οικονομική αξία, με παράλληλη εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, και η επαναδιοχέτευση στην ευρωπαϊκή οικονομία των υλικών οικονομικής αξίας που υπάρχουν στα απόβλητα, ώστε να προαχθούν με τον τρόπο αυτό η πρωτοβουλία για τις πρώτες ύλες και η δημιουργία μιας κυκλικής οικονομίας.
- (45) Υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τις επιδόσεις τους σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων, ιδίως δε την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εν λόγω διαφορές, τα κράτη μέλη που το 2013 προετοίμασαν για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση ποσότητα μικρότερη από το 20 % των αστικών αποβλήτων τους ή διέθεσαν με υγειονομική ταφή περισσότερα από το 60 % των αστικών αποβλήτων τους, σύμφωνα με τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο του κοινού ερωτηματολογίου του ΟΟΣΑ και τα στοιχεία της Eurostat θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρατείνουν την προθεσμία συμμόρφωσης προς τους στόχους που έχουν οριστεί όσον αφορά την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση για το 2025, το 2030 και το 2035. Με βάση τους μέσους ετήσιους ρυθμούς προόδου που έχουν παρατηρηθεί στα κράτη μέλη τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, τα εν λόγω κράτη μέλη θα έπρεπε να αυξήσουν την ικανότητα ανακύκλωσής τους σε επίπεδα που υπερβαίνουν κατά πολύ τον μέσο όρο προκειμένου να εκπληρώσουν αυτούς τους στόχους. Για να διασφαλιστούν η σταθερή πρόοδος στην επίτευξη των στόχων και η έγκαιρη αντιμετώπιση των ελλείψεων όσον αφορά την εφαρμογή, τα κράτη μέλη στα οποία επωφελούνται του επιπλέον χρόνου θα πρέπει να εκπληρώσουν ενδιάμεσους στόχους και, με βάση λεπτομερή κριτήρια, να καταρτίσουν σχέδιο εφαρμογής.
- (46) Για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας των στοιχείων, είναι σημαντικό να καθοριστούν ακριβέστερα οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν στοιχεία σχετικά με τα απόβλητα που όντως ανακυκλώνονται και προετοιμάζονται για ανακύκλωση και μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της επίτευξης των στόχων. Ο υπολογισμός των στόχων ανακύκλωσης θα πρέπει να βασίζεται στο βάρος των αστικών αποβλήτων που υποβάλλονται σε ανακύκλωση. Κατά γενικό κανόνα, η μέτρηση του βάρους των αστικών αποβλήτων που υπολογίζονται ως ανακυκλωμένα θα πρέπει να γίνεται στο σημείο εισόδου των αστικών αποβλήτων στη διεργασία της ανακύκλωσης. Ωστόσο, για τον περιορισμό των διοικητικών επιβαρύνσεων θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη, υπό αυστηρούς όρους και κατά παρέκκλιση από τη γενικό κανόνα, να διαπιστώνουν το βάρος των ανακυκλωμένων αστικών αποβλήτων με βάση τη μέτρηση των εκρών όλων των διεργασιών διαλογής. Απώλειες υλικών που προκύπτουν πριν από την εισροή των αποβλήτων στη διεργασία ανακύκλωσης, για παράδειγμα λόγω διαλογής ή άλλων προκαταρκτικών εργασιών, δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις ποσότητες αποβλήτων που αναφέρονται ως ανακυκλωμένα. Οι απώλειες αυτές μπορούν να προσδιοριστούν με βάση τα ηλεκτρονικά μητρώα, τις τεχνικές προδιαγραφές, λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό των μέσων ποσοστών απωλειών για διάφορες ροές αποβλήτων, ή με άλλα ισοδύναμα μέτρα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναφέρουν τα εν λόγω μέτρα ποιοτικού ελέγχου στις εκθέσεις των ποιοτικών ελέγχων που συνοδεύουν τα στοιχεία σχετικά με την ανακύκλωση των αποβλήτων τα οποία υποβάλλονται στην Επιτροπή. Ο μέσος όρος απωλειών θα πρέπει να προσδιορίζεται κατά προτίμηση σε επίπεδο μεμονωμένων εγκαταστάσεων διαλογής και να συνδέεται με τις

διάφορες κύριες κατηγορίες αποβλήτων, τις διάφορες πηγές (όπως οικιακά ή εμπορικά), τα διάφορα προγράμματα συλλογής και τους διάφορους τύπους και διαδικασίες διαλογής. Το μέσο ποσοστό απωλειών θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο σε περιπτώσεις όπου δεν είναι διαθέσιμα άλλα αξιόπιστα δεδομένα, ιδίως στο πλαίσιο της μεταφοράς και της εξαγωγής αποβλήτων. Οι απώλειες βάρους των υλικών ή των ουσιών λόγω διαδικασιών φυσικής ή χημικής μετατροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακύκλωσης, όπου τα απόβλητα υλικά μετατρέπονται τελικά σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες, δεν θα πρέπει να αφαιρούνται από το βάρος των αποβλήτων που δηλώνεται ότι ανακυκλώθηκαν.

- (47) Με την ευθυγράμμιση των ορισμών που περιέχονται στην οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, στην οδηγία 2000/53/ΕΚ, στην οδηγία 2006/66/ΕΚ, στην οδηγία 2008/98/ΕΚ και στην οδηγία 2012/19/ΕΕ, οι διατάξεις του άρθρου 6 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ σχετικά με την εξέταση των αποβλήτων τα οποία αποχαρακτηρίζονται από απόβλητα για τον σκοπό των στόχων ανάκτησης και ανακύκλωσης που καθορίζονται στις εν λόγω οδηγίες καθίστανται περιττές. Τα υλικά που παύουν να είναι απόβλητα μέσω ανάκτησης ή ανακύκλωσης λαμβάνονται υπόψη στην επίτευξη των στόχων ανάκτησης ή ανακύκλωσης που καθορίζονται στις εν λόγω οδηγίες σύμφωνα με τις εφαρμοστέες μεθόδους υπολογισμού. Όταν απόβλητα παύουν να είναι απόβλητα μετά από προπαρασκευαστική εργασία και πριν υποβληθούν στην επανεπεξεργασία καθάυτη, τα απόβλητα αυτά μπορούν εφόσον προορίζονται για να μετατραπούν με επακόλουθη επανεπεξεργασία σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες, να θεωρούνται ανακυκλωμένα είτε για τον αρχικό είτε για άλλο σκοπό. Υλικά από αποχαρακτηρισμένα απόβλητα, τα οποία προορίζονται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας, τα οποία χρησιμοποιούνται για επίχωση ή απορρίπτονται ή τα οποία προορίζονται για να χρησιμοποιηθούν σε οποιαδήποτε άλλη χρήση που έχει τους ίδιους σκοπούς με την ανάκτηση αποβλήτων πλην της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση, δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την επίτευξη των στόχων της ανακύκλωσης.
- (48) Όταν ο υπολογισμός των ποσοστών ανακύκλωσης εφαρμόζεται στην αερόβια ή αναερόβια επεξεργασία βιοαποδομήσιμων αποβλήτων, οι ποσότητες αποβλήτων που υφίστανται αερόβια ή αναερόβια επεξεργασία μπορούν να λογίζονται ως ανακυκλωμένες, με την προϋπόθεση το προϊόν της επεξεργασίας αυτής να προορίζεται για χρήση ως ανακυκλωμένο προϊόν, υλικό ή ουσία. Ενώ το προϊόν από τέτοιου είδους επεξεργασία είναι συνήθως κομπόστ ή χώνευμα, μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη άλλα προϊόντα, με την προϋπόθεση να περιέχουν συγκρίσιμες ποσότητες ανακυκλωμένου περιεχομένου σε σχέση με την ποσότητα των επεξεργασμένων βιοαποδομήσιμων αποβλήτων. Σε άλλες περιπτώσεις, σύμφωνα με τον ορισμό της ανακύκλωσης, η επανεπεξεργασία βιοαποδομήσιμων αποβλήτων σε υλικά τα οποία προορίζονται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας, τα οποία απορρίπτονται ή τα οποία προορίζονται για να χρησιμοποιηθούν σε οποιαδήποτε άλλη χρήση που έχει τους ίδιους σκοπούς με την ανάκτηση αποβλήτων πλην της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση ή για διάθεση των αποβλήτων, δεν θα πρέπει να υπολογίζεται για την επίτευξη των στόχων της ανακύκλωσης.
- (49) Για τον υπολογισμό του κατά πόσον επιτεύχθηκαν οι στόχοι της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την ανακύκλωση μετάλλων που διαχωρίζονται μετά από την αποτέφρωση από τα αστικά απόβλητα. Για τη διασφάλιση ομοιόμορφου υπολογισμού των εν λόγω στοιχείων, η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τα κριτήρια ποιότητας για τα ανακυκλωμένα μέταλλα και για τον υπολογισμό, την επαλήθευση και την υποβολή των στοιχείων.
- (50) Σε περίπτωση εξαγωγών αποβλήτων από την Ένωση για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση ή για ανακύκλωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κάνουν αποτελεσματική χρήση των εξουσιών επίθεωρησης που προβλέπονται στο άρθρο 50 παράγραφος 4γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 και να απαιτούν παραστατικά που να επιτρέπουν να διαπιστωθεί αν ένα φορτίο προορίζεται για εργασίες ανάκτησης που είναι σύμφωνες με το άρθρο 49 του εν λόγω κανονισμού και, συνεπώς, υπόκεινται σε περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση σε εγκατάσταση που λειτουργεί σύμφωνα με πρότυπα προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος εν γένει ισοδύναμα με τα πρότυπα που θεσπίζονται στην ενωσιακή νομοθεσία. Στο έργο αυτό, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να συνεργάζονται με άλλους σχετικούς φορείς, όπως οι αρμόδιες αρχές στη χώρα προορισμού, ανεξάρτητοι τρίτοι φορείς επαλήθευσης ή οργανώσεις που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματος παραγωγών προϊόντων και που έχουν συσταθεί στο πλαίσιο προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού και θα μπορούσαν να διεξάγουν φυσικούς και λοιπούς ελέγχους των εγκαταστάσεων σε τρίτες χώρες. Στην έκθεση ποιοτικού ελέγχου που συνοδεύει τα στοιχεία σχετικά με την επίτευξη των στόχων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναφέρουν τα μέτρα για την τήρηση της υποχρέωσης να διασφαλίζεται ότι η επεξεργασία αποβλήτων που εξάγονται από την Ένωση διενεργείται υπό ισοδύναμες εν γένει συνθήκες με αυτές που απαιτούνται στη σχετική ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία.
- (51) Για να εξασφαλιστεί καλύτερη, πιο έγκαιρη και πιο ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και να προβλεφθούν τυχόν αδυναμίες εφαρμογής, θα πρέπει να καθιερωθεί σύστημα εκθέσεων έγκαιρης προειδοποίησης για τον εντοπισμό των ανεπαρκειών και να καταστεί δυνατή η ανάληψη δράσης πριν από τις προθεσμίες για την επίτευξη των στόχων.
- (52) Τα βιομηχανικά απόβλητα, ορισμένα μέρη των εμπορικών αποβλήτων και τα εξορυκτικά απόβλητα διαφοροποιούνται σε πολύ μεγάλο βαθμό ως προς τη σύνθεση και τον όγκο τους και είναι πολύ διαφορετικά ανάλογα με την οικονομική διάρθρωση ενός κράτους μέλους, τη δομή του κλάδου ή του εμπορικού τομέα που παράγει τα απόβλητα και τη βιομηχανική ή εμπορική πυκνότητα σε μια δεδομένη γεωγραφική περιοχή. Κατά συνέπεια, για την πλειονότητα των βιομηχανικών και των εξορυκτικών αποβλήτων έχει θεωρηθεί κατάλληλη λύση μια προσέγγιση προσανατολισμένη στη

(¹) Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10).

βιομηχανία, που να χρησιμοποιεί τα έγγραφα αναφοράς των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών (ΒΔΤ) και παρόμοια μέσα για την αντιμετώπιση των ειδικών ζητημάτων που σχετίζονται με τη διαχείριση ενός συγκεκριμένου είδους αποβλήτων. Ωστόσο, τα βιομηχανικά και εμπορικά απορρίμματα συσκευασίας θα πρέπει να εξακολουθήσουν να καλύπτονται από τις απαιτήσεις των οδηγιών 94/62/ΕΚ και 2008/98/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων βελτιώσεων. Προκειμένου να αξιοποιηθούν περαιτέρω οι δυνατότητες αύξησης της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης εμπορικών αποβλήτων, μη επικίνδυνων βιομηχανικών αποβλήτων και άλλων βασικών ροών αποβλήτων, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάσει αν είναι σκόπιμο να τεθούν στόχοι για τις εν λόγω ροές αποβλήτων.

- (53) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η διαρκής επίτευξη των στόχων του δικαίου της Ένωσης για τα απόβλητα, είναι σημαντικό να προβεί η Επιτροπή σε αναθεώρηση των εργασιών διάθεσης αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2008/98/ΕΚ. Η εν λόγω αναθεώρηση θα πρέπει να διεξαχθεί υπό το φως του άρθρου 13 της εν λόγω οδηγίας και με συνεκτίμηση σχετικών πληροφοριών όπως οι εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο, ιδίως σε σχέση με τη σύμβαση της Βασιλείας της 22ας Μαρτίου 1989 για τον έλεγχο των διασυνοριακών κινήσεων επικίνδυνων αποβλήτων και της επεξεργασίας τους ⁽¹⁾.
- (54) Τα επικίνδυνα απόβλητα που παράγονται από νοικοκυριά, όπως επικίνδυνα απόβλητα από χρώματα, βερνίκια, διαλύτες ή προϊόντα καθαρισμού, θα πρέπει επίσης να συλλέγονται χωριστά, προκειμένου να αποφεύγεται η ρύπανση των αστικών αποβλήτων με επικίνδυνα απόβλητα, που θα μπορούσε να περιορίσει την ποιότητα της ανακύκλωσης και να εξασφαλιστεί η περιβαλλοντικά συμβατή διαχείριση των επικινδύνων αποβλήτων. Στο πλαίσιο αυτό, τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, καθώς και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών που παράγονται από νοικοκυριά, υπόκεινται ήδη σε ειδικές υποχρεώσεις συλλογής.
- (55) Η χωριστή συλλογή απόβλητων ελαίων και η πρόληψη της πρόσμιξής τους με άλλα είδη αποβλήτων ή ουσιών είναι απαραίτητη προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η επεξεργασία τους αποφέρει τα βέλτιστα συνολικά αποτελέσματα για το περιβάλλον. Κατά την επεξεργασία των αποβλήτων ελαίων θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στην αναγέννηση ή εναλλακτικά σε άλλες εργασίες ανακύκλωσης που προσφέρουν ισοδύναμο ή καλύτερο αποτέλεσμα, από περιβαλλοντική άποψη, από ό,τι η αναγέννηση. Προκειμένου να βελτιωθεί περαιτέρω η διαχείριση των αποβλήτων ελαίων, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάσει και, κατά περίπτωση, να προτείνει μέτρα βελτίωσης της επεξεργασίας των αποβλήτων ελαίων, συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών στόχων για την αναγέννησή τους. Κατά την εν λόγω επανεξέταση θα πρέπει να δοθεί προσοχή στις επιλογές επεξεργασίας για την αναγέννηση αποβλήτων ελαίων, καθώς και στην ποιότητα και την τελική χρήση των αναγεννημένων και ανακυκλωμένων προϊόντων.
- (56) Προκειμένου να αποφεύγεται η επεξεργασία αποβλήτων που εγκλωβίζει πόρους στα χαμηλότερα επίπεδα της ιεράρχησης των αποβλήτων, να είναι δυνατή η ανακύκλωση υψηλής ποιότητας και να ενισχυθεί η αξιοποίηση δευτερογενών πρώτων υλών υψηλής ποιότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε τα βιολογικά απόβλητα να συλλέγονται χωριστά και να υποβάλλονται σε οργανική ανακύκλωση κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας και το προϊόν που προκύπτει από αυτή να πληροί τα σχετικά πρότυπα υψηλής ποιότητας.
- (57) Με την παρούσα οδηγία τίθενται μακροπρόθεσμοι στόχοι όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων από την Ένωση και παρέχεται στους οικονομικούς φορείς και τα κράτη μέλη μια σαφής κατεύθυνση όσον αφορά τις επενδύσεις που απαιτούνται για την επίτευξη των εν λόγω στόχων. Κατά την ανάπτυξη των εθνικών σχεδίων διαχείρισης των αποβλήτων και τον σχεδιασμό των επενδύσεων σε υποδομές διαχείρισης αποβλήτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αξιολογούν και να λαμβάνουν υπόψη τις απαιτούμενες επενδύσεις και άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα, μεταξύ άλλων για τις τοπικές αρχές. Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνεται στο σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων ή σε άλλα στρατηγικά έγγραφα. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κάνουν ορθή χρήση των επενδύσεων, μεταξύ άλλων μέσω των ταμείων της Ένωσης, αποδίδοντας προτεραιότητα στην πρόληψη, συμπεριλαμβανομένης της επαναχρησιμοποίησης, στην προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και στην ανακύκλωση, σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων. Η Επιτροπή θα πρέπει να συνδράμει τις αρμόδιες αρχές στη διαμόρφωση αποτελεσματικού δημοσιονομικού πλαισίου, μεταξύ άλλων με τη χρήση των ταμείων της Ένωσης, όπου είναι σκόπιμο, για την εφαρμογή των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων και για την υποστήριξη της καινοτομίας στον τομέα των τεχνολογιών και της διαχείρισης των αποβλήτων.
- (58) Η ορθή διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων εξακολουθεί να αποτελεί πρόβλημα στην Ένωση, ενώ παρατηρούνται ελλείψεις όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με την επεξεργασία τους. Είναι επομένως αναγκαίο να ενισχυθούν η τήρηση αρχείων και οι μηχανισμοί ιχνηλασιμότητας, με τη δημιουργία ηλεκτρονικών μητρώων για τα επικίνδυνα απόβλητα στα κράτη μέλη. Η ηλεκτρονική συλλογή στοιχείων θα πρέπει να επεκταθεί και σε άλλους τύπους αποβλήτων, κατά περίπτωση, ώστε να απλουστευτεί η τήρηση αρχείων για τις επιχειρήσεις και τις διοικήσεις και να βελτιωθεί η παρακολούθηση των ροών αποβλήτων στην Ένωση.
- (59) Οι εκθέσεις εφαρμογής που εκπονούνται από τα κράτη μέλη ανά τριετία δεν έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικό εργαλείο για τον έλεγχο της συμμόρφωσης ή την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής, ενώ δημιουργούν περιττές διοικητικές επιβαρύνσεις. Κρίνεται, συνεπώς, σκόπιμο να καταργηθούν οι διατάξεις που υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να καταρτίζουν τέτοιες εκθέσεις. Αντ' αυτού, η παρακολούθηση της συμμόρφωσης θα πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά στα στοιχεία τα οποία τα κράτη μέλη υποβάλλουν ετησίως στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE L 39 της 16.2.1993, σ. 3.

- (60) Τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη έχουν ουσιαστική σημασία για την αξιολόγηση, από την Επιτροπή, της συμμόρφωσης των κρατών μελών προς το ενωσιακό δικαίωμα για τα απόβλητα. Η ποιότητα, η αξιοπιστία και η συγκρισιμότητα των στοιχείων θα πρέπει να βελτιωθούν με την εισαγωγή ενιαίου σημείου εισόδου για όλα τα στοιχεία σχετικά με τα απόβλητα, με τη διαγραφή των παρωχημένων απαιτήσεων για υποβολή στοιχείων, με τη συγκριτική αξιολόγηση των εθνικών μεθοδολογιών υποβολής στοιχείων και με την καθιέρωση έκθεσης ποιοτικού ελέγχου των στοιχείων. Επομένως, κατά την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στις νομοθετικές πράξεις της Ένωσης για τα απόβλητα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τους πλέον πρόσφατους κανόνες που έχουν εκπονηθεί από την Επιτροπή και τις μεθοδολογίες που έχουν αναπτυχθεί από τις αντίστοιχες εθνικές αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (61) Για τη διευκόλυνση της ορθής ερμηνείας και εφαρμογής των απαιτήσεων που καθορίζονται στην οδηγία 2008/98/ΕΚ, είναι σκόπιμο να αναπτυχθούν και να αναθεωρούνται περιοδικώς κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις εν λόγω απαιτήσεις και να εξασφαλίζεται η ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με την πρακτική εφαρμογή και την επιβολή των εν λόγω διατάξεων. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, ανταλλαγή πληροφοριών και ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών θα πρέπει μεταξύ άλλων να διευκολύνουν την κοινή ερμηνεία και εφαρμογή στην πράξη του ορισμού των «αποβλήτων», συμπεριλαμβανομένου του όρου «απόρριψη» και να λαμβάνουν υπόψη τα κυκλικά επιχειρηματικά μοντέλα όπου, για παράδειγμα, μια ουσία ή ένα αντικείμενο μεταφέρεται από έναν κάτοχο σε άλλον, χωρίς να υπάρχει πρόθεση απόρριψης.
- (62) Για να συμπληρωθεί ή να τροποποιηθεί η οδηγία 2008/98/ΕΚ, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά το άρθρο 7 παράγραφος 1, το άρθρο 9 παράγραφος 8, το άρθρο 11α παράγραφος 10, το άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 4 και το άρθρο 38 παράγραφοι 2 και 3 της εν λόγω οδηγίας, όπως τροποποιούνται με την παρούσα οδηγία. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό, η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ⁽¹⁾. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονες τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (63) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι για την εκτέλεση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή, όσον αφορά το άρθρο 5 παράγραφος 2, το άρθρο 6 παράγραφος 2, το άρθρο 8 παράγραφος 5, το άρθρο 9 παράγραφος 7, το άρθρο 11α παράγραφος 9, το άρθρο 33 παράγραφος 2, το άρθρο 35 παράγραφος 5 και το άρθρο 37 παράγραφος 7 της εν λόγω οδηγίας, όπως τροποποιούνται με την παρούσα οδηγία. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- (64) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η βελτίωση της διαχείρισης των αποβλήτων στην Ένωση, ώστε να ενισχυθούν με αυτόν τον τρόπο η προστασία, η διαφύλαξη και η βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, η υγεία των ωκεανών και η ασφάλεια των τροφίμων που προέρχονται από τη θάλασσα μέσω της μείωσης των θαλάσσιων απορριμμάτων και να προαχθεί η συνετή, μειωμένη και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων σε όλη την Ένωση, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των επιπτώσεων των μέτρων, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (65) Συνεπώς, θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως η οδηγία 2008/98/ΕΚ.
- (66) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα ⁽³⁾, τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν να επισυνάπτουν στην κοινοποίηση των εθνικών μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, όταν δικαιολογείται, και ένα ή περισσότερα έγγραφα που διευκρινίζουν τον δεσμό ανάμεσα στα στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα τμήματα των εθνικών πράξεων μεταφοράς. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί τη διαβίβαση αυτών των εγγράφων δικαιολογημένη.
- (67) Η παρούσα οδηγία εκδίδεται λαμβανομένων υπόψη των δεσμεύσεων που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου και θα πρέπει να μεταφερθεί και να εφαρμοστεί σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που περιέχονται στην εν λόγω συμφωνία,

⁽¹⁾ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

⁽³⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις

Η οδηγία 2008/98/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

- 1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, προλαμβάνοντας ή μειώνοντας την παραγωγή αποβλήτων, τις αρνητικές συνέπειες της παραγωγής και της διαχείρισης αποβλήτων και περιορίζοντας τον συνολικό αντίκτυπο της χρήσης των πόρων και βελτιώνοντας την αποδοτικότητά της, κάτι που έχει καθοριστική σημασία για τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία και για την εξασφάλιση της μακροπρόθεσμης ανταγωνιστικότητας της Ένωσης.».

- 2) Στο άρθρο 2 παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«ε) ουσίες που προορίζονται για χρήση ως πρώτες ύλες ζωοτροφών, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) και δεν είναι ούτε περιέχουν ζωικά παραπροϊόντα.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ζωοτροφών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση των οδηγιών 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 80/511/ΕΟΚ της Επιτροπής, 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 83/228/ΕΚ του Συμβουλίου, 93/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/113/ΕΚ του Συμβουλίου, 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου, και της απόφασης 2004/217/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 229 της 1.9.2009, σ. 1).».

- 3) Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

- α) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα σημεία:

«2α) “μη επικίνδυνα απόβλητα”: τα απόβλητα που δεν καλύπτονται από το σημείο 2)·

2β) “αστικά απόβλητα”:

α) τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από τα νοικοκυριά, μεταξύ άλλων χαρτί και χαρτόνι, γυαλί, μέταλλα, πλαστικά, βιολογικά απόβλητα, ξύλο, προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας, απορρίμματα συσκευασίας, απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, απόβλητα ηλεκτρικών σπηλών και συσσωρευτών, και ογκώδη απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων στρωμάτων και επίπλων·

β) τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από άλλες πηγές, όταν είναι παρόμοια ως προς τη φύση και τη σύνθεση με τα οικιακά απόβλητα.

Στα αστικά απόβλητα δεν περιλαμβάνονται απόβλητα παραγωγής, γεωργίας, δασοκομίας, αλιείας, σπητικών δεξαμενών και απόβλητα από δίκτυα αποχέτευσης και επεξεργασίας αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της ιλύος καθαρισμού λυμάτων, οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους ή απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις.

Ο ορισμός αυτός ισχύει με την επιφύλαξη του καταμερισμού των ευθυνών για τη διαχείριση των αποβλήτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων·

2γ) “απόβλητα κατασκευών και κατεδαφίσεων”: τα απόβλητα που προέρχονται από κατασκευές και από κατεδαφίσεις·»

- β) το σημείο 4) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4) “βιολογικά απόβλητα”: τα βιοαποδομήσιμα απόβλητα κήπων και πάρκων, τα απόβλητα τροφίμων και μαγειριών από σπίτια, γραφεία, εστιατόρια, χονδρεμπόριο, κυλικεία, παρόχους υπηρεσιών εστίασης και χώρους πωλήσεων λιανικής και τα συναφή απόβλητα από εγκαταστάσεις μεταποίησης τροφίμων·»

γ) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«4α) “απόβλητα τροφίμων”: όλα τα τρόφιμα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), τα οποία έχουν καταστεί απόβλητα·

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).»

δ) το σημείο 9) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9) “διαχείριση αποβλήτων”: η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση (συμπεριλαμβανομένης της διαλογής) και διάθεση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων της εποπτείας των εργασιών αυτών και της μετέπειτα φροντίδας των χώρων διάθεσης, καθώς και των ενεργειών στις οποίες προβαίνουν οι έμποροι ή οι μεσίτες·»

ε) στο σημείο 12), το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) την περιεκτικότητα των υλικών και προϊόντων σε επικίνδυνες ουσίες·»

στ) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«15α) “ανάκτηση υλικών”: κάθε εργασία ανάκτησης, εκτός από την ανάκτηση ενέργειας και την επανεπεξεργασία σε υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή άλλα μέσα παραγωγής ενέργειας. Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και την επίχωση·»

ζ) παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«17α) “επίχωση”: διαδικασία ανάκτησης κατά την οποία χρησιμοποιούνται κατάλληλα μη επικίνδυνα απόβλητα για σκοπούς αποκατάστασης σε χώρους όπου έχουν πραγματοποιηθεί εκσκαφές ή για λόγους μηχανικής στην αρχιτεκτονική τοπίου. Τα απόβλητα που χρησιμοποιούνται για επίχωση πρέπει να υποκαθιστούν μη απόβλητα υλικά, να είναι κατάλληλα για τους προαναφερόμενους σκοπούς και να περιορίζονται στην ποσότητα που είναι αυστηρά αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών αυτών·»

η) προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«21) “πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού”: δέσμη κανόνων που καθορίζονται από τα κράτη μέλη προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι παραγωγοί των προϊόντων φέρουν οικονομική ευθύνη ή οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής ενός προϊόντος που καθίσταται απόβλητο.»

4) Στο άρθρο 4 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν οικονομικά μέσα και άλλα μέτρα, με σκοπό την παροχή κινήτρων για την εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων, όπως εκείνα που αναφέρονται στο παράρτημα IVα ή άλλα κατάλληλα μέσα και μέτρα.»

5) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το εισαγωγικό μέρος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι μια ουσία ή ένα αντικείμενο που προκύπτει από διαδικασία παραγωγής πρωταρχικός σκοπός της οποίας δεν είναι η παραγωγή της εν λόγω ουσίας ή του εν λόγω αντικείμενου, θεωρείται ότι δεν συνιστά απόβλητο αλλά υποπροϊόν, εάν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:»

β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για να καθορίζει αναλυτικά κριτήρια σχετικά με την ενιαία εφαρμογή των όρων της παραγράφου 1 σε συγκεκριμένες ουσίες ή αντικείμενα.

Τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και διευκολύνουν τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2. Κατά την έκδοση των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, η Επιτροπή λαμβάνει ως αφετηρία τα πλέον αυστηρά και φιλικά προς το περιβάλλον από τα κριτήρια που έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και δίνει προτεραιότητα σε αναπαραγώγιμες πρακτικές βιομηχανικής συμβίωσης κατά την ανάπτυξη των λεπτομερών κριτηρίων.»

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Όπου δεν έχουν καθοριστεί κριτήρια σε επίπεδο Ένωσης δυνάμει της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν αναλυτικά κριτήρια για την εφαρμογή των όρων που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 για ειδικές ουσίες ή αντικείμενα.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) όταν αυτό απαιτείται βάσει της εν λόγω οδηγίας.

(*) Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1.).».

6) Το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) το εισαγωγικό μέρος και το στοιχείο α) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι απόβλητα που έχουν υποβληθεί σε ανακύκλωση ή άλλη εργασία ανάκτησης θεωρείται ότι έχουν πάψει να αποτελούν απόβλητα εάν συμμορφώνονται με τους ακόλουθους όρους:

α) η ουσία ή το αντικείμενο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για συγκεκριμένους σκοπούς»·

ii) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται·

β) οι παράγραφοι 2, 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή παρακολουθεί την ανάπτυξη των εθνικών κριτηρίων αποχαρκτηρισμού αποβλήτων στα κράτη μέλη, και αξιολογεί την ανάγκη για την ανάπτυξη κριτηρίων σε επίπεδο Ένωσης σε αυτή τη βάση. Για τον σκοπό αυτό, όπου είναι σκόπιμο, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό αναλυτικών κριτηρίων σχετικά με την ενιαία εφαρμογή των όρων της παραγράφου 1 σε συγκεκριμένα είδη αποβλήτων.

Τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας και διευκολύνουν τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων. Περιλαμβάνουν τα εξής:

α) επιτρεπόμενο υλικό εισροής αποβλήτων στη διαδικασία ανάκτησης·

β) επιτρεπόμενες διεργασίες και τεχνικές επεξεργασίας·

γ) κριτήρια ποιότητας για τον αποχαρκτηρισμό αποβλήτων υλικών που προκύπτουν από την εργασία ανάκτησης, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες προδιαγραφές προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων οριακών τιμών για τους ρύπους όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο·

δ) απαιτήσεις σύμφωνα με τις οποίες το σύστημα διαχείρισης πρέπει να αποδεικνύει τη συμμόρφωσή του προς τα κριτήρια αποχαρκτηρισμού των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων του ποιοτικού ελέγχου και της αυτοπαρακολούθησης, και διαπίστευση, όπου είναι σκόπιμο· και

ε) απαίτηση για δήλωση συμμόρφωσης.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

Κατά την έκδοση των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα σχετικά κριτήρια που έχουν καθορίσει τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 3 και λαμβάνει ως αφετηρία τα πλέον αυστηρά και φιλικά προς το περιβάλλον από τα εν λόγω κριτήρια.

3. Όπου δεν έχουν καθοριστεί κριτήρια σε επίπεδο Ένωσης δυνάμει της διαδικασίας που καθορίζεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν αναλυτικά κριτήρια για την εφαρμογή των όρων που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 για ορισμένα είδη αποβλήτων. Τα εν λόγω αναλυτικά κριτήρια λαμβάνουν υπόψη ενδεχόμενες δυσμενείς επιπτώσεις της ουσίας ή του αντικειμένου για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, και είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) έως ε).

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κριτήρια αυτά σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 εφόσον αυτό απαιτείται από την εν λόγω οδηγία.

4. Αν δεν έχουν καθοριστεί κριτήρια σε επίπεδο Ένωσης ή σε εθνικό επίπεδο δυνάμει της παραγράφου 2 ή 3, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν κατά περίπτωση ή να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να επαληθεύσουν ότι ορισμένα απόβλητα έχουν πάψει να αποτελούν απόβλητα με βάση τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 και, όπου είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) έως ε), και λαμβάνοντας υπόψη τις οριακές τιμές ρυπαντών και κάθε άλλη πιθανή δυσμενή συνέπεια για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία. Οι εν λόγω κατά περίπτωση αποφάσεις δεν χρειάζεται να κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535.

Τα κράτη μέλη μπορούν να δημοσιοποιούν με ηλεκτρονικά μέσα πληροφορίες σχετικά με τις κατά περίπτωση αποφάσεις και τα αποτελέσματα της επαλήθευσης από τις αρμόδιες αρχές.»

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που:

α) χρησιμοποιεί, για πρώτη φορά, υλικό το οποίο έχει παύσει να αποτελεί απόβλητο και δεν έχει διατεθεί στην αγορά ή

β) διαθέτει ένα υλικό στην αγορά για πρώτη φορά αφότου αποχαρακτηρίστηκε από απόβλητο,

εξασφαλίζει ότι το υλικό πληροί τις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας για τις χημικές ουσίες και τα προϊόντα. Προκειμένου να ισχύει για το υλικό το οποίο έχει αποχαρακτηριστεί από απόβλητο η νομοθεσία για τις χημικές ουσίες και τα προϊόντα, πρέπει να ισχύουν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 1.»

7) Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τον καθορισμό και την αναθεώρηση του καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.»

β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεωρεί κάποια απόβλητα ως επικίνδυνα, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνονται ως τέτοια στον κατάλογο αποβλήτων, εφόσον εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα III. Το κράτος μέλος κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή αμελλητί και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.»

γ) η παράγραφος 5 διαγράφεται.

8) Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Εάν αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν τη θέσπιση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, ισχύουν οι γενικές ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 8α.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι οι παραγωγοί προϊόντων που αναλαμβάνουν οικονομικές ή οικονομικές και οργανωτικές αρμοδιότητες για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής του προϊόντος που καθίσταται απόβλητο με δική τους πρωτοβουλία πρέπει να εφαρμόζουν ορισμένες από ή όλες τις γενικές ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 8α.»

β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να ενθαρρύνουν τον σχεδιασμό των προϊόντων και των συστατικών μερών των προϊόντων κατά τρόπον ώστε να μειώνονται ο αντίκτυπός τους στο περιβάλλον και η παραγωγή αποβλήτων κατά τη διάρκεια της παραγωγής και της συνακόλουθης χρήσης των προϊόντων, και για να εξασφαλίζουν ότι η ανάκτηση και η διάθεση των προϊόντων που έχουν καταστεί απόβλητα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13.

Τα εν λόγω μέτρα ενθαρρύνουν, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη, την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων και συστατικών μερών προϊόντων που είναι κατάλληλα για πολλαπλές χρήσεις, περιέχουν ανακυκλωμένα υλικά, είναι ανθεκτικά από τεχνική άποψη, και εύκολα επισκευάσιμα και, αφού καταστούν απόβλητα, κατάλληλα για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και για ανακύκλωση προκειμένου να διευκολυνθεί η ορθή εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων. Τα μέτρα λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των προϊόντων σε ολόκληρη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, συμπεριλαμβανομένων της ιεράρχησης των αποβλήτων και, όπου έχει εφαρμογή, της δυνατότητας πολλαπλής ανακύκλωσης.»

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Η Επιτροπή διοργανώνει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και των φορέων που συμμετέχουν στα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού σχετικά με την πρακτική εφαρμογή των γενικών ελάχιστων απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 8α. Αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές προκειμένου να εξασφαλίζονται η ορθή διακυβέρνηση, η διασυννοιακή συνεργασία όσον αφορά τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, και η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, με τα οργανωτικά χαρακτηριστικά και την παρακολούθηση των οργανώσεων που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματος παραγωγών προϊόντων, καθώς επίσης με τη διαφοροποίηση των χρηματοδοτικών συνεισφορών, με την επιλογή των επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων και με την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα αποτελέσματα της ανταλλαγής πληροφοριών και μπορεί να παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για τις πτυχές αυτές καθώς και για άλλες σχετικές πτυχές.

Η Επιτροπή δημοσιεύει κατευθυντήριες γραμμές, σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη, σχετικά με τη διασυννοιακή συνεργασία όσον αφορά τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού και τη διαφοροποίηση των χρηματοδοτικών συνεισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 8α παράγραφος 4 στοιχείο β).

Όταν είναι αναγκαίο για την αποφυγή στρεβλώσεων στην εσωτερική αγορά, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθορίσει κριτήρια για την ομοιόμορφη εφαρμογή του άρθρου 8α παράγραφος 4 στοιχείο β), χωρίς όμως ακριβή καθορισμό του επιπέδου των εισφορών. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.».

9) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 8α

Γενικές ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού

1. Όταν θεσπίζονται προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης όπου θεσπίζονται στο πλαίσιο άλλων νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, τα κράτη μέλη:

- α) καθορίζουν με σαφή τρόπο τους ρόλους και τις υποχρεώσεις όλων των οικείων φορέων, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών προϊόντων που διαθέτουν αγαθά στην αγορά του κράτους μέλους, των οργανώσεων που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματός τους, των δημόσιων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων, των τοπικών αρχών και, κατά περίπτωση, των φορέων επαναχρησιμοποίησης και προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και των επιχειρήσεων της κοινωνικής οικονομίας·
- β) σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων, καθορίζουν στόχους διαχείρισης των αποβλήτων, με σκοπό την επίτευξη τουλάχιστον των ποσοτικών στόχων που σχετίζονται με πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία, στην οδηγία 94/62/ΕΚ, στην οδηγία 2000/53/ΕΚ, στην οδηγία 2006/66/ΕΚ και στην οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), και ορίζουν άλλους ποσοτικούς και/ή ποιοτικούς στόχους που θεωρούνται σχετικοί με το πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού·
- γ) μεριμνούν για την καθιέρωση συστήματος υποβολής εκθέσεων για τη συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά του κράτους μέλους από τους παραγωγούς προϊόντων στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, καθώς και στοιχεία σχετικά με τη συλλογή και την επεξεργασία των αποβλήτων που προκύπτουν από τα εν λόγω προϊόντα, προσδιορίζοντας, κατά περίπτωση, τις ροές υλικών των αποβλήτων, όπως επίσης και άλλα στοιχεία σχετικά με τους σκοπούς του στοιχείου β)·
- δ) διασφαλίζουν την ίση μεταχείριση των παραγωγών προϊόντων, ανεξάρτητα από την καταγωγή ή το μέγεθός τους, χωρίς να προκαλούν δυσανάλογη κανονιστική επιβάρυνση στους παραγωγούς, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων μικρού και μεσαίου μεγέθους που παράγουν μικρές ποσότητες προϊόντων.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κάτοχοι των αποβλήτων στους οποίους απευθύνονται τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 ενημερώνονται σχετικά με τα μέτρα πρόληψης των αποβλήτων, τα κέντρα επαναχρησιμοποίησης και προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, τα συστήματα επιστροφής και συλλογής αποβλήτων, και την πρόληψη της δημιουργίας απορριμμάτων. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης μέτρα για την παροχή κινήτρων στους κατόχους αποβλήτων ώστε να ανταποκρίνονται στην ευθύνη τους να μεταφέρουν τα απόβλητά τους σε συστήματα χωριστής συλλογής, ιδίως, κατά περίπτωση, μέσω οικονομικών κινήτρων ή κανονιστικών διατάξεων.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίζεται ότι κάθε παραγωγός προϊόντων ή οργανισμός που εκπληρώνει υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εκ μέρους των παραγωγών προϊόντων:

- α) διαθέτει σαφώς καθορισμένη κάλυψη σε γεωγραφικό επίπεδο και σε επίπεδο προϊόντων και υλικών χωρίς να περιορίζεται στους τομείς όπου η συλλογή και η διαχείριση των αποβλήτων είναι οι περισσότερες επικερδείς·
- β) προσφέρει κατάλληλη διαθεσιμότητα συστημάτων συλλογής αποβλήτων στους τομείς που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

- γ) διαθέτει τα αναγκαία οικονομικά μέσα ή τα οικονομικά και οργανωτικά μέσα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού·
- δ) εφαρμόζει επαρκή μηχανισμό αυτοελέγχου που υποστηρίζεται, όπου είναι σκόπιμο, από τακτικούς ανεξάρτητους ελέγχους για την αξιολόγηση:
- της οικονομικής του διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 4 στοιχεία α) και β)·
 - της ποιότητας των στοιχείων που συλλέγονται και υποβάλλονται σύμφωνα με το στοιχείο γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006·
- ε) θέτει στη διάθεση του κοινού πληροφορίες σχετικά με την επίτευξη των στόχων διαχείρισης των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) και, σε περίπτωση συλλογικής εκπλήρωσης υποχρεώσεων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, πληροφορίες επίσης σχετικά με:
- το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα μέλη του·
 - τις χρηματοδοτικές εισφορές που καταβάλλουν παραγωγοί προϊόντων ανά πωλούμενη μονάδα ή ανά τόνο προϊόντος που διατίθεται στην αγορά· και
 - τη διαδικασία επιλογής για τους φορείς διαχείρισης αποβλήτων.
4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι χρηματοδοτικές εισφορές που καταβάλλονται από τον παραγωγό του προϊόντος για τη συμμόρφωσή του με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού:
- α) καλύπτουν τα ακόλουθα στοιχεία κόστους για τα προϊόντα που ο παραγωγός διαθέτει στην αγορά στο οικείο κράτος μέλος:
- κόστος των εργασιών χωριστής συλλογής και συνακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας που απαιτείται για την επίτευξη των ενωσιακών στόχων διαχείρισης των αποβλήτων και κόστος της επίτευξης των άλλων στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), λαμβανομένων υπόψη των εσόδων από την επαναχρησιμοποίηση, τις πωλήσεις δευτερογενών πρώτων υλών από τα προϊόντα τους και από μη απαιτηθέντα τέλη διάθεσης·
 - κόστος παροχής επαρκούς πληροφόρησης στους κατόχους αποβλήτων σύμφωνα με την παράγραφο 2·
 - κόστος συγκέντρωσης στοιχείων και υποβολής εκθέσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο γ)·
- Το παρόν στοιχείο δεν ισχύει για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίζονται σύμφωνα με την οδηγία 2000/53/ΕΚ, την οδηγία 2006/66/ΕΚ ή την οδηγία 2012/19/ΕΕ·
- β) στην περίπτωση συλλογικής εκπλήρωσης υποχρεώσεων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, ρυθμίζονται, όπου αυτό είναι δυνατόν, για επιμέρους προϊόντα ή ομάδες παρόμοιων προϊόντων, ιδίως λαμβανομένων υπόψη της ανθεκτικότητας, της επισκευασιμότητας, της δυνατότητας επαναχρησιμοποίησης και της ανακυκλωσιμότητας, καθώς και της παρουσίας επικίνδυνων ουσιών, διά τούτου υιοθετώντας μια προσέγγιση κύκλου ζωής και σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται από τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης, και, εφόσον έχουν οριστεί, βάσει εναρμονισμένων κριτηρίων με στόχο τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς· και
- γ) δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο κόστος για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων με τρόπο οικονομικά αποδοτικό. Το κόστος αυτό επιμερίζεται με διαφάνεια μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων.
- Όπου αυτό δικαιολογείται από την ανάγκη να εξασφαλιστούν η κατάλληλη διαχείριση των αποβλήτων και η οικονομική βιωσιμότητα του προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, τα κράτη μέλη μπορούν να αποκλίνουν από τον επιμερισμό της οικονομικής ευθύνης που ορίζεται στο στοιχείο α), υπό την προϋπόθεση ότι:
- στην περίπτωση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που έχουν συσταθεί για την επίτευξη στόχων διαχείρισης των αποβλήτων και στόχων οριζόμενων δυνάμει νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, τουλάχιστον το 80 % του αναγκαίου κόστους καλύπτεται από τους παραγωγούς προϊόντων·
 - στην περίπτωση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που έχουν συσταθεί στις ή μετά τις 4 Ιουλίου 2018 για την επίτευξη στόχων διαχείρισης αποβλήτων οριζόμενων αποκλειστικά δυνάμει εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους, τουλάχιστον το 80 % του αναγκαίου κόστους καλύπτεται από τους παραγωγούς προϊόντων·
 - στην περίπτωση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που έχουν συσταθεί πριν από τις 4 Ιουλίου 2018 για την επίτευξη στόχων διαχείρισης αποβλήτων οριζόμενων αποκλειστικά δυνάμει εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους, τουλάχιστον το 50 % του αναγκαίου κόστους βαρύνει τους παραγωγούς προϊόντων,

και με την προϋπόθεση ότι το υπόλοιπο βαρύνει τους παραγωγούς ή τους διανομείς που δημιούργησαν αρχικά τα απόβλητα.

Η παρέκκλιση αυτή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να μειωθεί το ποσοστό του κόστους που βαρύνει τους παραγωγούς προϊόντων στο πλαίσιο προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγών που έχουν συσταθεί πριν από τις 4 Ιουλίου 2018.

5. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλο πλαίσιο παρακολούθησης και επιβολής με σκοπό να διασφαλισθεί ότι οι παραγωγοί προϊόντων και οι οργανώσεις που εκπληρώνουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εξ ονόματός τους εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, μεταξύ άλλων στην περίπτωση πωλήσεων εξ αποστάσεως, ότι τα χρηματοδοτικά μέσα χρησιμοποιούνται με δέοντα τρόπο και ότι όλοι οι φορείς που μετέχουν στην εφαρμογή των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού υποβάλλουν αξιόπιστα στοιχεία.

Σε περίπτωση που, στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, πολλαπλές οργανώσεις εκπληρώνουν υποχρεώσεις στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού εκ μέρους των παραγωγών προϊόντων, το οικείο κράτος μέλος ορίζει τουλάχιστον έναν ανεξάρτητο από ιδιωτικά συμφέροντα φορέα ή μία δημόσια αρχή για την εποπτεία της εκπλήρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων.

Κάθε κράτος μέλος επιτρέπει τους παραγωγούς προϊόντων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος και διαθέτουν προϊόντα στην επικράτεια του να ορίζουν νομικό ή φυσικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην επικράτεια του ως εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο για τους σκοπούς της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του παραγωγού που απορρέουν από προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού στην επικράτεια του.

Για τους σκοπούς της παρακολούθησης και της εξακρίβωσης της συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις του παραγωγού του προϊόντος σε σχέση με προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν απαιτήσεις, όπως απαιτήσεις καταχώρισης, ενημέρωσης και υποβολής εκθέσεων, που πρέπει να πληροί ένα νομικό ή φυσικό πρόσωπο προκειμένου να οριστεί εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος στο έδαφός τους.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την ύπαρξη τακτικού διαλόγου μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών που εμπλέκονται στην εφαρμογή προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών και των διανομικών, των ιδιωτικών ή δημόσιων επιχειρήσεων διαχείρισης αποβλήτων, των τοπικών αρχών, των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, και, κατά περίπτωση, των φορέων της κοινωνικής οικονομίας, των δικτύων επαναχρησιμοποίησης και επισκευής και των φορέων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση.

7. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που θεσπίστηκαν πριν από τις 4 Ιουλίου 2018 συμμορφώνονται προς το παρόν άρθρο έως τις 5 Ιανουαρίου 2023.

8. Η παροχή πληροφοριών στο κοινό σύμφωνα δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν θίγει το δικαίωμα προστασίας της εμπιστευτικότητας των εμπορικών ευαίσθητων πληροφοριών σύμφωνα με το σχετικό ενωσιακό και εθνικό δίκαιο.

(*) Οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) (ΕΕ L 197 της 24.7.2012, σ. 38).».

10) Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Πρόληψη αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Τα εν λόγω μέτρα, κατ' ελάχιστο:

α) προωθούν και υποστηρίζουν μοντέλα βιώσιμης παραγωγής και κατανάλωσης·

β) ενθαρρύνουν τον σχεδιασμό, την παραγωγή και τη χρήση προϊόντων που διασφαλίζουν αποτελεσματική χρήση των πόρων και είναι ανθεκτικά (όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη διάρκεια ζωής τους και την απουσία προγραμματισμένης απαρχαίωσης), επισκευάσιμα, επαναχρησιμοποιήσιμα και αναβαθμίσιμα·

γ) στοχεύουν σε προϊόντα που περιέχουν πρώτες ύλες κρίσιμης σημασίας προκειμένου να μην μετατραπούν τα εν λόγω υλικά σε απόβλητα·

δ) ενθαρρύνουν την επαναχρησιμοποίηση των προϊόντων και τη θέσπιση συστημάτων για την προώθηση των δραστηριοτήτων επισκευής και επαναχρησιμοποίησης, μεταξύ άλλων ιδίως για τον ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό, τα προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας και τα έπιπλα, καθώς και για τις συσκευασίες και τα υλικά και προϊόντα δομικών κατασκευών·

- ε) ενθαρρύνουν, ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, τη διαθεσιμότητα ανταλλακτικών, εγχειριδίων οδηγιών, τεχνικών πληροφοριών ή άλλων εργαλείων, εξοπλισμού ή λογισμικού για την επισκευή και επαναχρησιμοποίηση προϊόντων, χωρίς να τίθενται σε κίνδυνο η ποιότητά τους και η ασφάλεια στη χρήση τους·
- στ) μειώνουν την παραγωγή αποβλήτων σε διαδικασίες που συνδέονται με τη βιομηχανική παραγωγή, την εξόρυξη ορυκτών, τη μεταποίηση, τις κατασκευές και τις καταδοφίσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές·
- ζ) μειώνουν τη δημιουργία αποβλήτων τροφίμων κατά την πρωτογενή παραγωγή, την επεξεργασία και τη μεταποίηση, το λιανικό εμπόριο και άλλες μορφές διανομής τροφίμων, σε εστιατόρια και υπηρεσίες εστίασης καθώς και στα νοικοκυριά, ως συμβολή στην επίτευξη των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών για μείωση κατά 50 % της κατά κεφαλήν παγκόσμιας σπατάλης τροφίμων σε επίπεδο λιανικής πώλησης και καταναλωτή, και για μείωση των απωλειών τροφίμων κατά μήκος της αλυσίδας παραγωγής και εφοδιασμού μέχρι το 2030·
- η) ενθαρρύνουν τη δωρεά και την αναδιανομή τροφίμων για ανθρώπινη κατανάλωση, με προτεραιότητα στη διατροφή του ανθρώπου έναντι της χρήσης ως ζωοτροφών και στην εκ νέου μεταποίηση σε προϊόντα που δεν προορίζονται για διατροφή·
- θ) προωθούν τη μείωση της περιεκτικότητας των υλικών και των προϊόντων σε επικίνδυνες ουσίες, με την επιφύλαξη εναρμονισμένων σε επίπεδο Ένωσης νομικών απαιτήσεων σχετικά με τα εν λόγω υλικά και προϊόντα, και εξασφαλίζουν ότι από τις 5 Ιανουαρίου 2021 κάθε προμηθευτής αντικειμένου όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) κοινοποιεί στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού·
- ι) μειώνουν την παραγωγή αποβλήτων, και ιδίως αποβλήτων που δεν ενδείκνυται για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση ή για ανακύκλωση·
- ια) προσδιορίζουν τα προϊόντα που αποτελούν τις βασικές πηγές απορριμμάτων, κυρίως στο φυσικό και στο θαλάσσιο περιβάλλον, και λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη και τη μείωση της δημιουργίας απορριμμάτων από τα προϊόντα αυτά· τα κράτη μέλη που αποφασίζουν να εφαρμόσουν την υποχρέωση αυτή μέσω περιορισμών στην αγορά διασφαλίζουν ότι οι περιορισμοί αυτοί είναι αναλογικοί και δεν εισάγουν διακρίσεις·
- ιβ) στοχεύουν στην ανάσχεση της δημιουργίας θαλάσσιων απορριμμάτων, ως συνεισφορά στον Στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών για την πρόληψη και τη σημαντική μείωση της θαλάσσιας ρύπανσης κάθε είδους· και
- ιγ) αναπτύσσουν και υποστηρίζουν ενημερωτικές εκστρατείες για την ευαισθητοποίηση σχετικά με την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και της ρίψης απορριμμάτων.
2. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων καταρτίζει βάση δεδομένων για τα στοιχεία που του υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο θ) το αργότερο έως τις 5 Ιανουαρίου 2020 και την τηρεί. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων επιτρέπει την πρόσβαση των φορέων επεξεργασίας αποβλήτων στην εν λόγω βάση δεδομένων. Παρέχει επίσης πρόσβαση στη βάση αυτή στους καταναλωτές, κατόπιν αιτήματος.
3. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν και αξιολογούν την εφαρμογή των μέτρων πρόληψης των αποβλήτων. Για τον σκοπό αυτό, χρησιμοποιούν κατάλληλους ποιοτικούς ή ποσοτικούς δείκτες και στόχους, ιδίως όσον αφορά την ποσότητα δημιουργούμενων αποβλήτων.
4. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν και αξιολογούν την εφαρμογή των μέτρων τους για την επαναχρησιμοποίηση, αποτιμώντας την επαναχρησιμοποίηση με βάση την κοινή μεθοδολογία την οποία ορίζει η εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 7, αρχής γενομένης από το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εν λόγω εκτελεστικής πράξης.
5. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν και αξιολογούν την εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνουν για την πρόληψη των αποβλήτων τροφίμων μέσω της μέτρησης των επιπέδων αποβλήτων τροφίμων με βάση τη μεθοδολογία την οποία ορίζει η εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 8, αρχής γενομένης από το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εν λόγω εκτελεστικής πράξης.
6. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023, η Επιτροπή εξετάζει τα στοιχεία για τη σπατάλη τροφίμων που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 3, προκειμένου να εξετάσει τη σκοπιμότητα της δημιουργίας, σε επίπεδο Ένωσης, στόχου για τη μείωση των αποβλήτων τροφίμων έως το 2030 με βάση τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την κοινή μεθοδολογία που θεσπίζεται δυνάμει της παραγράφου 8 του παρόντος άρθρου. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συνοδευόμενη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.
7. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό δεικτών για τη μέτρηση της συνολικής πρόοδου στην εφαρμογή των μέτρων πρόληψης των αποβλήτων και εκδίδει, έως τις 31 Μαρτίου 2019, εκτελεστική πράξη με την οποία θεσπίζεται κοινή μεθοδολογία για την έκθεση σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των προϊόντων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

8. Έως τις 31 Μαρτίου 2019, η Επιτροπή εκδίδει, με βάση την έκβαση των εργασιών της πλατφόρμας της ΕΕ για την απόλεια και τη σπατάλη τροφίμων, κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 38α για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τη θέσπιση μιας κοινής μεθοδολογίας και ελάχιστων απαιτήσεων ποιότητας για την ομοιόμορφη μέτρηση των επιπέδων αποβλήτων τροφίμων.

9. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024, η Επιτροπή μελετά τα στοιχεία σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση που της διαβιβάζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 3, προκειμένου να εξετάσει τη σκοπιμότητα της λήψης μέτρων που ενθαρρύνουν την επαναχρησιμοποίηση των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού ποσοτικών στόχων. Η Επιτροπή εξετάζει επίσης τη σκοπιμότητα της θέσπισης άλλων μέτρων πρόληψης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων στόχων μείωσης των αποβλήτων. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη από νομοθετική πρόταση, εφόσον κρίνεται σκόπιμο.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1).».

11) Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

Ανάκτηση

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να διασφαλίζεται ότι τα απόβλητα υποβάλλονται σε εργασίες προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωσης ή άλλες εργασίες ανάκτησης σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13.

2. Εφόσον απαιτείται για τη συμμόρφωση προς την παράγραφο 1 και για τη διευκόλυνση ή τη βελτίωση της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, της ανακύκλωσης και άλλων εργασιών ανάκτησης, τα απόβλητα συλλέγονται χωριστά και δεν αναμιγνύονται με άλλα απόβλητα ή με άλλα υλικά με διαφορετικές ιδιότητες.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν παρεκκλίσεις από την παράγραφο 2, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται τουλάχιστον ένας από τους ακόλουθους όρους:

α) η κοινή συγκέντρωση ορισμένων τύπων αποβλήτων δεν επηρεάζει τη δυνατότητά τους να υποβάλλονται σε προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση ή άλλες εργασίες ανάκτησης σύμφωνα με το άρθρο 4 και το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται με τις εργασίες αυτές είναι συγκρίσιμης ποιότητας με εκείνο που επιτυγχάνεται με τη χωριστή συλλογή·

β) η χωριστή συλλογή δεν παράγει τα καλύτερα δυνατά περιβαλλοντικά αποτελέσματα λαμβανομένων υπόψη των συνολικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων της διαχείρισης των σχετικών ροών αποβλήτων·

γ) δεν είναι τεχνικά εφικτή η χωριστή συλλογή στο πλαίσιο των ορθών πρακτικών συλλογής των αποβλήτων·

δ) η χωριστή συλλογή θα είχε δυσανάλογο οικονομικό κόστος, λαμβανομένων υπόψη του κόστους από τις επιπτώσεις της συλλογής και επεξεργασίας ανάμικτων αποβλήτων στο περιβάλλον και στην υγεία, των δυνατοτήτων για βελτίωση της αποτελεσματικότητας της συλλογής και επεξεργασίας αποβλήτων, των εσόδων από τις πωλήσεις δευτερογενών πρώτων υλών, καθώς και από την εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού.

Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν τακτικά τις παρεκκλίσεις βάσει της παρούσας παραγράφου, λαμβάνοντας υπόψη τις ορθές πρακτικές στη χωριστή συλλογή των αποβλήτων και άλλες εξελίξεις στον τομέα της διαχείρισης αποβλήτων.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα απόβλητα που έχουν συλλεχθεί χωριστά για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και για ανακύκλωση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 και το άρθρο 22, δεν αποτεφρώνονται, με εξαίρεση τα απόβλητα που προκύπτουν από μεταγενέστερη επεξεργασία των χωριστά συλλεγόμενων αποβλήτων για τα οποία η αποτέφρωση παράγει τα καλύτερα δυνατά περιβαλλοντικά αποτελέσματα σύμφωνα με το άρθρο 4.

5. Εφόσον απαιτείται συμμόρφωση προς την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και για τη διευκόλυνση ή τη βελτίωση της ανάκτησης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, πριν ή κατά τη διάρκεια της ανάκτησης, για την απομάκρυνση των επικίνδυνων ουσιών, των προσμίξεων και των στοιχείων επικίνδυνων αποβλήτων με σκοπό την επεξεργασία τους σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13.

6. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2021, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου όσον αφορά τα αστικά απόβλητα και τα βιολογικά απόβλητα, μεταξύ άλλων σχετικά με την υλική και εδαφική κάλυψη της χωριστής συλλογής και τυχόν παρεκκλίσεις δυνάμει της παραγράφου 3.».

12) Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση»

β) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να προωθηθούν οι δραστηριότητες προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, ιδίως ενθαρρύνοντας τη δημιουργία και την υποστήριξη δικτύων προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και επισκευής, διευκολύνοντας, όπου αυτό συνάδει με την ορθή διαχείριση αποβλήτων, την πρόσβασή τους σε απόβλητα προγραμμάτων ή εγκαταστάσεων συλλογής τα οποία μπορούν να υποβληθούν σε προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση αλλά δεν προορίζονται για προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση από τα εν λόγω προγράμματα ή εγκαταστάσεις, και προωθώντας τη χρήση οικονομικών μέσων, κριτηρίων προμηθειών, ποσοτικών στόχων ή άλλων μέτρων.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την προώθηση ανακύκλωσης υψηλής ποιότητας και για τον σκοπό αυτό, με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, καθιερώνουν χωριστή συλλογή αποβλήτων.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, τα κράτη μέλη καθιερώνουν χωριστή συλλογή τουλάχιστον για το χαρτί, τα μέταλλα, τα πλαστικά και το γυαλί και, από 1ης Ιανουαρίου 2025, τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για την προώθηση της επιλεκτικής κατεδάφισης προκειμένου να καταστούν δυνατά η απομάκρυνση και ο ασφαλής χειρισμός των επικίνδυνων ουσιών, όπως επίσης και προκειμένου να διευκολυνθούν η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση υψηλής ποιότητας με την επιλεκτική αφαίρεση υλικών, και μέτρα για να εξασφαλιστεί η καθιέρωση συστημάτων διαλογής των αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων τουλάχιστον για τα ακόλουθα: ξύλο, ανόργανα κλάσματα (σκυρόδεμα, τούβλα, πλακάκια και κεραμικά, πέτρα), μέταλλα, γυαλί, πλαστικά και γύψος.»

γ) η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i) το εισαγωγικό μέρος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας και τη μετάβαση σε μια ευρωπαϊκή κυκλική οικονομία με υψηλό επίπεδο αποδοτικότητας των πόρων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί η επίτευξη των ακόλουθων στόχων:»

ii) προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

α) έως το 2025, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων αυξάνονται τουλάχιστον σε ποσοστό 55 % κατά βάρος·

δ) έως το 2030, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων αυξάνεται τουλάχιστον σε ποσοστό 60 % κατά βάρος·

ε) έως το 2035, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων αυξάνονται τουλάχιστον σε ποσοστό 65 % κατά βάρος.»

δ) οι παράγραφοι 3, 4 και 5 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Ένα κράτος μέλος δύναται να αναβάλει τις προθεσμίες για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία γ), δ) και ε) για έως και πέντε έτη, με την προϋπόθεση ότι το εν λόγω κράτος μέλος:

α) υπέβαλε σε προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση λιγότερο από το 20 % ή σε υγειονομική ταφή περισσότερο από το 60 % των αστικών αποβλήτων του που παρήχθησαν το 2013, σύμφωνα με τις απαντήσεις στο κοινό ερωτηματολόγιο του ΟΟΣΑ και της Eurostat· και

β) το αργότερο 24 μήνες πριν από τη λήξη της σχετικής προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 2 στοιχεία γ), δ) ή ε), ενημερώνει την Επιτροπή για την πρόθεσή του να αναβάλει την προθεσμία και υποβάλλει σχέδιο εφαρμογής σύμφωνα με το παράρτημα IVβ.

4. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή του σχεδίου εφαρμογής που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο β), η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από ένα κράτος μέλος να επανεξετάσει το εν λόγω σχέδιο, αν η Επιτροπή θεωρεί ότι το σχέδιο δεν συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα IVβ του. Το οικείο κράτος μέλος υποβάλλει αναθεωρημένο πρόγραμμα εντός τριών μηνών από την παραλαβή του αιτήματος της Επιτροπής.

5. Σε περίπτωση αναβολής της επίτευξης των στόχων σύμφωνα με την παράγραφο 3, το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την αύξηση της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης των αστικών αποβλήτων:

α) τουλάχιστον σε ποσοστό 50 % έως το 2025, σε περίπτωση αναβολής της προθεσμίας για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ)·

β) τουλάχιστον σε ποσοστό 55 % έως το 2030, σε περίπτωση παράτασης της προθεσμίας για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο δ)·

γ) τουλάχιστον σε ποσοστό 60 % έως το 2035, σε περίπτωση παράτασης της προθεσμίας για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο ε).»

ε) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«6. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2024, η Επιτροπή εξετάζει τη σκοπιμότητα να ορίσει στόχους προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωσης για τα απόβλητα κατασκευών και κατεδαφίσεων και τα κλάσματα κάθε υλικού σε αυτά, τα απόβλητα κλωστοϋφαντουργίας, τα εμπορικά απόβλητα, τα μη επικίνδυνα βιομηχανικά απόβλητα και άλλες ροές αποβλήτων, καθώς επίσης στόχους προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση για τα αστικά απόβλητα και στόχους ανακύκλωσης για τα αστικά βιολογικά απόβλητα. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.

7. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2028, η Επιτροπή επανεξετάζει τον στόχο που ορίζεται στην παράγραφο 2 στοιχείο ε). Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.

Η Επιτροπή αξιολογεί τεχνολογίες κοινής επεξεργασίας που επιτρέπουν την ενσωμάτωση των ορυκτών στη διαδικασία συναποτέφρωσης αστικών αποβλήτων. Όταν με την εξέταση αυτή προσδιορίζεται αξιόπιστη μεθοδολογία, η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον τα εν λόγω ορυκτά μπορούν να συνυπολογίζονται στους στόχους ανακύκλωσης.»

13) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 11α

Κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της επίτευξης των στόχων

1. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3:

α) τα κράτη μέλη υπολογίζουν το βάρος των αστικών αποβλήτων που παρήχθησαν και προετοιμάστηκαν για επαναχρησιμοποίηση ή ανακυκλώθηκαν σε ένα δεδομένο ημερολογιακό έτος·

β) το βάρος των αστικών αποβλήτων που προετοιμάζονται για επαναχρησιμοποίηση υπολογίζεται ως το βάρος των προϊόντων ή των συστατικών των προϊόντων που έχουν καταστεί αστικά απόβλητα και υποβάλλονται σε όλες τις αναγκαίες εργασίες ελέγχου, καθαρισμού και επισκευής με σκοπό να καταστεί εφικτή η επαναχρησιμοποίηση χωρίς περαιτέρω διαλογή ή προεπεξεργασία·

γ) το βάρος των αστικών αποβλήτων που ανακυκλώνονται υπολογίζεται ως το βάρος των αποβλήτων που, αφού υποβληθούν σε όλες τις αναγκαίες εργασίες ελέγχου και διαλογής και σε άλλες προπαρασκευαστικές εργασίες για την απομάκρυνση των υλικών αποβλήτων που δεν αποτελούν αντικείμενο της επακόλουθης επανεπεξεργασίας και την εξασφάλιση υψηλής ποιότητας ανακύκλωσης, υποβάλλονται σε διεργασία ανακύκλωσης, όπου τα υλικά αποβλήτων μετατρέπονται σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ), το βάρος των αστικών αποβλήτων που ανακυκλώνονται μετράται κατά την εισροή τους στη διεργασία ανακύκλωσης.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, η μέτρηση των ανακυκλωμένων αστικών αποβλήτων μπορεί να γίνει στην εκροή της διεργασίας διαλογής, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) αυτές οι εκροές αποβλήτων υποβάλλονται στη συνέχεια σε ανακύκλωση·

β) το βάρος των υλικών ή των ουσιών που αφαιρούνται από περαιτέρω διεργασίες που προηγούνται της εργασίας ανακύκλωσης και, κατά συνέπεια, δεν ανακυκλώνονται, δεν περιλαμβάνεται στο βάρος των αποβλήτων που αναφέρονται ως ανακυκλωμένα.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου ποιότητας και ιχνηλασιμότητας των αστικών αποβλήτων ώστε να διασφαλίσουν την τήρηση των όρων που θεσπίζονται δυνάμει του στοιχείου γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Προκειμένου να εξασφαλίζονται η αξιοπιστία και η ακρίβεια των στοιχείων που συλλέγονται σχετικά με τα ανακυκλωμένα απόβλητα, το σύστημα μπορεί να συνίσταται σε ηλεκτρονικά μητρώα που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 4, σε τεχνικές προδιαγραφές για τις απαιτήσεις ποιότητας των αποβλήτων που έχουν υποβληθεί σε διαλογή ή σε μέσα ποσοστά απωλειών των αποβλήτων που έχουν περάσει από διαλογή για τους διάφορους τύπους αποβλήτων και τις διάφορες πρακτικές διαχείρισης των αποβλήτων, αντιστοίχως. Τα μέσα ποσοστά απωλειών χρησιμοποιούνται μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι δυνατόν να εξασφαλιστούν με άλλο τρόπο αξιόπιστα στοιχεία, και υπολογίζονται βάσει των κανόνων υπολογισμού που καθορίζονται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 10 του παρόντος άρθρου.

4. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3, η ποσότητα βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων που υφίσταται αναερόβια ή αερόβια επεξεργασία μπορεί να λογίζεται ως ανακυκλωμένη όταν η εν λόγω επεξεργασία παράγει κομπόστ (compost), χώνευμα ή άλλο υλικό με παρεμφερή ποσότητα ανακυκλωμένου περιεχομένου σε σχέση με την εισροή, το οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως ανακυκλωμένο προϊόν, υλικό ή ουσία. Όταν το προϊόν χρησιμοποιείται επί του εδάφους, τα κράτη μέλη δύνανται να το υπολογίσουν ως ανακυκλωμένο μόνο αν αποφέρει όφελος για τη γεωργία ή οικολογική βελτίωση.

Από την 1η Ιανουαρίου 2027, τα κράτη μέλη δύνανται να υπολογίσουν τα αστικά βιολογικά απόβλητα που υποβάλλονται σε αερόβια ή αναερόβια επεξεργασία ως ανακυκλωμένα μόνο αν, σύμφωνα με το άρθρο 22, έχουν συλλεχθεί χωριστά ή έχουν διαχωριστεί στην πηγή.

5. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3, η ποσότητα υλικών αποβλήτων που έχουν αποχαρακτηριστεί από απόβλητα ως αποτέλεσμα προπαρασκευαστικής εργασίας και πριν υποβληθούν σε επανεπεξεργασία μπορούν να θεωρούνται ανακυκλωμένα εφόσον προορίζονται για να μετατραπούν με επακόλουθη επανεπεξεργασία σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν είτε για τον αρχικό είτε για άλλο σκοπό. Ωστόσο, τα υλικά από αποχαρακτηρισμένα απόβλητα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας ή για αποτέφρωση, για επίχωση ή για διάθεση σε χώρο υγειονομικής ταφής, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της επίτευξης των στόχων ανακύκλωσης.

6. Προκειμένου να υπολογιστεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την ανακύκλωση των υλικών που έχουν διαχωριστεί μετά την αποτέφρωση των αστικών αποβλήτων υπό την προϋπόθεση ότι τα ανακυκλωμένα μέταλλα πληρούν ορισμένα κριτήρια ποιότητας τα οποία καθορίζονται στην εκτελεστική πράξη που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 9 του παρόντος άρθρου.

7. Απόβλητα που αποστέλλονται σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση ή την επίχωση σε αυτό το άλλο κράτος μέλος μπορούν να συυπολογίζονται μόνο για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 από το κράτος μέλος στο οποίο συνελέγησαν τα απόβλητα.

8. Τα απόβλητα που εξάγονται από την Ένωση για προετοιμασία προς επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση συυπολογίζονται για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 της παρούσας οδηγίας από το κράτος μέλος στο οποίο συνελέγησαν μόνον εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου και αν, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, ο εξαγωγέας είναι σε θέση να αποδείξει ότι η μεταφορά αποβλήτων συνάδει με τις απαιτήσεις του εν λόγω κανονισμού και ότι η επεξεργασία των αποβλήτων εκτός της Ένωσης έλαβε χώρα υπό συνθήκες εν γένει ισοδύναμες προς τις απαιτήσεις της σχετικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης.

9. Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει έως τις 31 Μαρτίου 2019 εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων υπολογισμού, επαλήθευσης και υποβολής στοιχείων, ιδίως όσον αφορά:

- α) κοινή μεθοδολογία για τον υπολογισμό του συνολικού βάρους του μετάλλων που έχουν ανακυκλωθεί σύμφωνα με την παράγραφο 6, συμπεριλαμβανομένων ποιοτικών κριτηρίων για τα ανακυκλωμένα μέταλλα, και
- β) βιολογικά απόβλητα που διαχωρίζονται και ανακυκλώνονται στην πηγή.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

10. Έως τις 31 Μαρτίου 2019, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 38α, για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τη θέσπιση κανόνων για τον υπολογισμό, την επαλήθευση και την υποβολή στοιχείων σχετικά με το βάρος των υλικών ή των ουσιών που αφαιρούνται μετά από διαλογή και, κατά συνέπεια, δεν ανακυκλώνονται, βάσει μέσων συντελεστών απωλειών στη διαλογή αποβλήτων.

Άρθρο 11β

Έκθεση έγκαιρης προειδοποίησης

1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, καταρτίζει εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί ως προς την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε) και στο άρθρο 11 παράγραφος 3 το αργότερο τρία έτη πριν από τη λήξη κάθε προθεσμίας που ορίζεται στις εν λόγω διατάξεις.

2. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- α) εκτίμηση της επίτευξης των στόχων από το κάθε κράτος μέλος·
- β) κατάλογο των κρατών μελών τα οποία υπάρχει κίνδυνος να μην επιτύχουν τους στόχους εντός των αντίστοιχων προθεσμιών, μαζί με τις κατάλληλες συστάσεις προς τα οικεία κράτη μέλη·
- γ) παραδείγματα των βέλτιστων πρακτικών οι οποίες χρησιμοποιούνται σε ολόκληρη την Ένωση και θα μπορούσαν να αποτελέσουν παράδειγμα για την επίτευξη προόδου στην επίτευξη των στόχων.»

14) Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

Διάθεση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στις περιπτώσεις που δεν πραγματοποιείται ανάκτηση σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1, τα απόβλητα να υποβάλλονται σε ασφαλείς εργασίες διάθεσης που πληρούν τις διατάξεις του άρθρου 13 για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.

2. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2024, η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση των εργασιών διάθεσης που παρατίθενται στο παράρτημα I, ιδίως μέσα από το πρίσμα του άρθρου 13 και, υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον χρειάζεται, από νομοθετική πρόταση, για τη ρύθμιση των εργασιών διάθεσης, μεταξύ άλλων μέσω ενδεχομένων περιορισμών, και εξετάζει έναν στόχο μείωσης της διάθεσης, προκειμένου να διασφαλιστεί η περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση αποβλήτων.».

15) Το άρθρο 14 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

Κόστος

1. Σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της απαιτούμενης υποδομής και της λειτουργίας της, βαρύνει τον αρχικό παραγωγό αποβλήτων ή τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων.

2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 8 και 8α, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει εν μέρει ή πλήρως τον παραγωγό του προϊόντος από τον οποίο προέρχονται τα απόβλητα, και ότι το σχετικό κόστος μπορεί να επιμερίζεται στους διανομείς του προϊόντος.».

16) Στο άρθρο 18, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όταν επικίνδυνα απόβλητα έχουν αναμιχθεί κατά τρόπο παράνομο κατά παράβαση του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 36, ότι πραγματοποιείται διαχωρισμός, εφόσον είναι τεχνικώς εφικτό και αναγκαίο για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 13.

Όταν ο διαχωρισμός δεν είναι αναγκαίος σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ανάμικτα απόβλητα υποβάλλονται σε επεξεργασία σε εγκατάσταση που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 23 για την επεξεργασία τέτοιου μείγματος.».

17) Το άρθρο 20 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 20

Επικίνδυνα απόβλητα παράγόμενα από νοικοκυριά

1. Έως την 1η Ιανουαρίου 2025, τα κράτη μέλη καθιερώνουν χωριστή συλλογή για τα επικίνδυνα κλάσματα των αποβλήτων που παράγονται από τα νοικοκυριά, για να διασφαλίσουν ότι τα επικίνδυνα απόβλητα υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13 και δεν ρυπαίνουν άλλες ροές αστικών αποβλήτων.

2. Τα άρθρα 17, 18, 19 και 35 δεν εφαρμόζονται στα αναμεμιγμένα απόβλητα που παράγονται από νοικοκυριά.

3. Τα άρθρα 19 και 35 δεν εφαρμόζονται στα επιμέρους κλάσματα επικίνδυνων αποβλήτων που παράγονται από νοικοκυριά μέχρις ότου γίνουν δεκτά για συλλογή, διάθεση ή ανάκτηση από οργανισμό ή εταιρεία που έχει λάβει άδεια ή έχει καταχωρηθεί σύμφωνα με το άρθρο 23 ή με το άρθρο 26.

4. Έως τις 5 Ιανουαρίου 2020, η Επιτροπή καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές για να συνδράμει και να διευκολύνει τα κράτη μέλη στη χωριστή συλλογή των επικίνδυνων κλασμάτων των αποβλήτων που παράγονται από τα νοικοκυριά.».

18) Το άρθρο 21 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, τα στοιχεία α), β) και γ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) τα απόβλητα έλαια συλλέγονται χωριστά, εκτός αν η χωριστή συλλογή δεν είναι τεχνικά εφικτή λαμβανομένων υπόψη των ορθών πρακτικών·

β) στην επεξεργασία των αποβλήτων ελαίων δίνεται προτεραιότητα στην αναγέννηση ή εναλλακτικά σε άλλες εργασίες ανακύκλωσης που προσφέρουν ισοδύναμο ή καλύτερο αποτέλεσμα, από περιβαλλοντική άποψη, από ό,τι η αναγέννηση, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13·

γ) τα απόβλητα έλαια με διαφορετικά χαρακτηριστικά δεν αναμιγνύονται, ούτε αναμιγνύονται απόβλητα έλαια με άλλα είδη αποβλήτων ή άλλες ουσίες, αν η ανάμειξη αυτή εμποδίζει την αναγέννησή τους ή άλλη εργασία ανακύκλωσης με ισοδύναμο ή καλύτερο συνολικό περιβαλλοντικό αποτέλεσμα από ό,τι η αναγέννηση».

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022, η Επιτροπή μελετά τα στοιχεία για τα απόβλητα έλαια που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 4, προκειμένου να εξετάσει τη σκοπιμότητα της θέσπισης μέτρων για την επεξεργασία των αποβλήτων ελαίων, συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών στόχων για την αναγέννηση των αποβλήτων ελαίων και περαιτέρω μέτρων για την προώθηση της αναγέννησης των αποβλήτων ελαίων. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση, συνοδευόμενη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.»

19) Το άρθρο 22 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 22

Βιολογικά απόβλητα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023 και με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, τα βιολογικά απόβλητα είτε διαχωρίζονται και ανακυκλώνονται στην πηγή είτε συλλέγονται χωριστά και δεν αναμιγνύονται με άλλα είδη αποβλήτων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την κοινή με τα βιολογικά απόβλητα συλλογή αποβλήτων με παρόμοιες ιδιότητες βιοαποδόμησης και κομποστοποίησης σύμφωνα με τα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή ενδεχόμενα ισοδύναμα εθνικά πρότυπα για τις συσκευασίες που μπορούν να ανακτηθούν μέσω κομποστοποίησης και βιοαποδόμησης.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13, προκειμένου:

α) να ενθαρρύνουν την ανακύκλωση, συμπεριλαμβανομένων της κομποστοποίησης και της χώνευσης, των βιολογικών αποβλήτων κατά τρόπο που να διασφαλίζει υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας και να οδηγεί σε εξερχόμενο υλικό που πληροί τα σχετικά πρότυπα υψηλής ποιότητας·

β) να ενθαρρύνουν την οικιακή κομποστοποίηση· και

γ) να προωθήσουν τη χρήση υλικών παραγόμενων από βιολογικά απόβλητα.

3. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018, η Επιτροπή ζητεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να αναπτύξουν ευρωπαϊκά πρότυπα ποιότητας για τα βιολογικά απόβλητα που υποβάλλονται σε διαδικασίες οργανικής ανακύκλωσης, για το κομπόστ και για το χώνευμα, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες πρακτικές.»

20) Το άρθρο 27 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τον καθορισμό των στοιχειωδών τεχνικών προτύπων για τις δραστηριότητες επεξεργασίας, συμπεριλαμβανομένων της διαλογής και της ανακύκλωσης αποβλήτων, για τις οποίες απαιτείται άδεια σύμφωνα με το άρθρο 23, εφόσον υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι από τα εν λόγω ελάχιστα πρότυπα θα προκύψουν οφέλη για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.»

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α, για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με τον καθορισμό των στοιχειωδών τεχνικών προτύπων για τις δραστηριότητες για τις οποίες απαιτείται καταχώριση σύμφωνα με το άρθρο 26 στοιχεία α) και β), εφόσον υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι από τα εν λόγω ελάχιστα πρότυπα θα προκύψουν οφέλη για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος ή για την αποφυγή της διαταραχής της εσωτερικής αγοράς.»

21) Το άρθρο 28 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

i) τα στοιχεία β) και γ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) οι υφιστάμενες μεγάλες εγκαταστάσεις διάθεσης και ανάκτησης, καθώς και τυχόν ειδικές ρυθμίσεις για απόβλητα έλαια, επικίνδυνα απόβλητα, απόβλητα που περιέχουν σημαντικές ποσότητες πρώτων υλών κρίσιμης σημασίας, ή ροές αποβλήτων που ρυθμίζονται από ειδική νομοθεσία της Ένωσης·

γ) αξιολόγηση της ανάγκης για το κλείσιμο υφιστάμενων εγκαταστάσεων αποβλήτων και για πρόσθετες υποδομές εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 16.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη διεξαγωγή αξιολόγησης των επενδύσεων και άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων, μεταξύ άλλων για τοπικές αρχές, που απαιτούνται για να αντιμετωπιστούν οι εν λόγω ανάγκες. Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνεται στα σχετικά σχέδια διαχείρισης αποβλήτων ή σε άλλα έγγραφα στρατηγικής που καλύπτουν το σύνολο της επικράτειας του οικείου κράτους μέλους.»

ii) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα στοιχεία:

- «γα) πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3α της οδηγίας 1999/31/ΕΚ ή σε άλλα έγγραφα στρατηγικής που καλύπτουν το σύνολο της επικράτειας του οικείου κράτους μέλους·
- γβ) αξιολόγηση των υφιστάμενων προγραμμάτων συλλογής αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων της υλικής και γεωγραφικής κάλυψης της χωριστής συλλογής, και των μέτρων για τη βελτίωση της λειτουργίας της, ενδεχόμενων παρεκκλίσεων που έχουν χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3, και της ανάγκης για νέα προγράμματα συλλογής·»

iii) προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

- «στ) μέτρα για την καταπολέμηση και την πρόληψη όλων των μορφών δημιουργίας απορριμμάτων και για τον καθαρισμό όλων των τύπων απορριμμάτων·
- ζ) κατάλληλους ποιοτικούς ή ποσοτικούς δείκτες και στόχους, ιδίως όσον αφορά την ποσότητα παραγόμενων αποβλήτων και τη διαχείρισή τους και την ποσότητα των αστικών αποβλήτων που διατίθενται ή υποβάλλονται σε ανάκτηση ενέργειας.»

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις σχεδιασμού περί αποβλήτων που ορίζονται στο άρθρο 14 της οδηγίας 94/62/ΕΚ, τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 της παρούσας οδηγίας και τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 5 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ και, για τους σκοπούς της πρόληψης της παραγωγής απορριμμάτων, με τις απαιτήσεις του άρθρου 13 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) και του άρθρου 11 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**).

(*) Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).

(**) Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).».

22) Το άρθρο 29 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη εκπονούν προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων στα οποία περιλαμβάνονται, κατ' ελάχιστο, τα μέτρα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων που καθορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 4.

Τα προγράμματα αυτά ενσωματώνονται στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 28 ή σε άλλα προγράμματα περιβαλλοντικής πολιτικής, ανάλογα με την περίπτωση, ή λειτουργούν ως ανεξάρτητα προγράμματα. Στην περίπτωση που ένα τέτοιο πρόγραμμα ενσωματωθεί στο σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων ή στα εν λόγω άλλα προγράμματα, οι στόχοι και τα μέτρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων προσδιορίζονται σαφώς.»

β) στην παράγραφο 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά την κατάρτιση των προγραμμάτων αυτών, τα κράτη μέλη, κατά περίπτωση, περιγράφουν τη συμβολή των μέσων και των μέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα IVα στην πρόληψη δημιουργία αποβλήτων και αξιολογούν τη χρησιμότητα των παραδειγμάτων των μέτρων που αναφέρονται στο παράρτημα IV ή άλλων ενδεδειγμένων μέτρων. Τα προγράμματα περιγράφουν επίσης τα υφιστάμενα μέτρα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων και τη συμβολή τους στην πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων.»

γ) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ειδικά προγράμματα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων στο πλαίσιο των προγραμμάτων τους για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.»

δ) οι παράγραφοι 3 και 4 διαγράφονται.

23) Στο άρθρο 30, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος δημοσιεύει ανά διετία έκθεση η οποία περιλαμβάνει ανασκόπηση της προόδου που σημειώνεται στην ολοκλήρωση και την εφαρμογή των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης αξιολόγησης της προόδου που έχει επιτευχθεί όσον αφορά τους στόχους των προγραμμάτων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων για κάθε κράτος μέλος και για την Ένωση στο σύνολό της, καθώς και στην αποσύνδεση της δημιουργίας αποβλήτων από την οικονομική ανάπτυξη και τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία.»

24) Στο άρθρο 33, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθορίσει το μορφότυπο για την κοινοποίηση πληροφοριών σχετικά με τη θέσπιση και την ουσιαστική αναθεώρηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.»

25) Το άρθρο 35 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι οργανισμοί και οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1, οι παραγωγοί επικίνδυνων αποβλήτων και οι οργανισμοί και οι εταιρείες που συλλέγουν ή μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα σε επαγγελματική βάση ή ενεργούν ως έμποροι και μεσίτες επικίνδυνων αποβλήτων τηρούν χρονολογικά αρχεία με:

α) τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση των εν λόγω αποβλήτων, καθώς και την ποσότητα των προϊόντων και των υλικών που απορρέουν από την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση ή άλλες εργασίες ανάκτησης· και

β) όπου είναι σκόπιμο, τον προορισμό, τη συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας που προβλέπονται για τα απόβλητα.

Διαθέτουν τα εν λόγω στοιχεία στις αρμόδιες αρχές μέσω του ηλεκτρονικού μητρώου ή των μητρώων που θα δημιουργηθούν σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.»

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«4. Τα κράτη μέλη δημιουργούν ηλεκτρονικό μητρώο ή συντονισμένα μητρώα για την καταγραφή των στοιχείων για τα επικίνδυνα απόβλητα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και καλύπτουν ολόκληρη τη γεωγραφική επικράτεια του οικείου κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργούν παρόμοια μητρώα για άλλες κατηγορίες αποβλήτων, ιδίως εκείνες για τις οποίες τίθενται στόχοι στις νομοθετικές πράξεις της Ένωσης. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα στοιχεία για τα απόβλητα που υποβάλλονται από τους βιομηχανικούς φορείς εκμετάλλευσης στο ευρωπαϊκό μητρώο έκλυσης και μεταφοράς ρύπων που έχει δημιουργηθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

5. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό ελάχιστων προϋποθέσεων για τη λειτουργία αυτών των μητρώων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/689/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1).».

26) Στο άρθρο 36, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την απαγόρευση της εγκατάλειψης, της απόρριψης ή της ανεξέλεγκτης διαχείρισης των αποβλήτων, καθώς και της δημιουργίας απορριμμάτων.»

27) Το άρθρο 37 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 37

Υποβολή εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τα δεδομένα που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ε) και του άρθρου 11 παράγραφος 3 για κάθε ημερολογιακό έτος στην Επιτροπή.

Υποβάλλουν τα δεδομένα ηλεκτρονικά εντός διαστήματος 18 μηνών από τη λήξη του έτους αναφοράς για το οποίο συνέλεξαν τα δεδομένα. Τα δεδομένα υποβάλλονται στον μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

Η πρώτη περίοδος υποβολής αρχίζει το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εκτελεστικής πράξης που θεσπίζει τον μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

2. Για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β), τα κράτη μέλη αναφέρουν την ποσότητα των αποβλήτων που χρησιμοποιήθηκαν για εργασίες επίχωσης και άλλες εργασίες ανάκτησης υλικών χωριστά από την ποσότητα των αποβλήτων που προετοιμάστηκαν για επαναχρησιμοποίηση ή ανακυκλώθηκαν. Τα κράτη μέλη αναφέρουν την επανεπεξεργασία των αποβλήτων σε υλικά τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για εργασίες επίχωσης ως επίχωση.

Για τους σκοπούς της επαλήθευσης της συμμόρφωσης με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) έως ε) και το άρθρο 11 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη αναφέρουν την ποσότητα των αποβλήτων που προετοιμάστηκαν για επαναχρησιμοποίηση χωριστά από την ποσότητα των αποβλήτων που ανακυκλώθηκαν.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα δεδομένα που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφοι 4 και 5 σε ετήσια βάση.

Διαβιβάζουν τα δεδομένα ηλεκτρονικά εντός διαστήματος 18 μηνών από τη λήξη του έτους αναφοράς για την οποία συνελέγησαν τα δεδομένα. Τα δεδομένα υποβάλλονται στο μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

Η πρώτη περίοδος υποβολής αρχίζει το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εκτελεστικής πράξης που θεσπίζει τον μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα δεδομένα για τα ορυκτέλαια ή τα συνθετικά λιπαντικά ή τα βιομηχανικά έλαια που έχουν διατεθεί στην αγορά και για τα απόβλητα έλαια που συλλέγονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία χωριστά για κάθε ημερολογιακό έτος.

Υποβάλλουν τα δεδομένα ηλεκτρονικά, εντός διαστήματος 18 μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς για το οποίο συλλέχθηκαν τα δεδομένα. Τα δεδομένα υποβάλλονται στο μορφότυπο που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7.

Η πρώτη περίοδος υποβολής αρχίζει το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την έγκριση της εκτελεστικής πράξης που θεσπίζει τον μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 7.

5. Τα δεδομένα που υποβάλλονται από το κράτος μέλος σύμφωνα με το παρόν άρθρο συνοδεύονται από έκθεση ποιοτικού ελέγχου και έκθεση σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 11α παράγραφοι 3 και 8, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών πληροφοριών σχετικά με τα μέσα ποσοστά απωλειών, όπου εφαρμόζεται. Οι πληροφορίες αυτές υποβάλλονται στον μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων που ορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

6. Η Επιτροπή εξετάζει τα στοιχεία που υποβάλλονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και δημοσιεύει έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της εξέτασής της. Στην έκθεση αξιολογείται η οργάνωση της συλλογής δεδομένων, των πηγών δεδομένων και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται στα κράτη μέλη, καθώς και η πληρότητα, η αξιοπιστία, η έγκαιρη υποβολή και η ομοιομορφία των εν λόγω δεδομένων. Η αξιολόγηση μπορεί να περιλαμβάνει ειδικές συστάσεις για βελτίωση. Η έκθεση συντάσσεται μετά την πρώτη υποβολή των στοιχείων από τα κράτη μέλη και στη συνέχεια κάθε τέσσερα έτη.

7. Έως τις 31 Μαρτίου 2019, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του μορφοτύπου υποβολής των δεδομένων που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου. Για τους σκοπούς της υποβολής στοιχείων σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β), τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τον μορφότυπο που καθορίζεται στην εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Απριλίου 2012, περί καθορισμού ερωτηματολογίου για τις εκθέσεις των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα. Για τους σκοπούς της υποβολής στοιχείων σχετικά με τα απόβλητα τροφίμων, κατά την ανάπτυξη του μορφοτύπου υποβολής λαμβάνεται υπόψη η μεθοδολογία που αναπτύχθηκε δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 8. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 39 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.»

28) Το άρθρο 38 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 38

Ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών, ερμηνεία και προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο

1. Η Επιτροπή οργανώνει τακτική ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και, κατά περίπτωση, με τις περιφερειακές και τοπικές αρχές, για την επιβολή και πρακτική εφαρμογή των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων σχετικά με:

- α) την εφαρμογή των κανόνων υπολογισμού που ορίζονται στο άρθρο 11α και την ανάπτυξη μέτρων και συστημάτων ανίχνευσης των ροών αστικών αποβλήτων από τη διαλογή έως την ανακύκλωση·
- β) την ορθή διακυβέρνηση, την επιβολή, τη διασυνοριακή συνεργασία·
- γ) την καινοτομία στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων·
- δ) τα εθνικά κριτήρια για τα υποπροϊόντα και τον αποχαρακτηρισμό των αποβλήτων, όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 και στο άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4, με τη βοήθεια πανευρωπαϊκού ηλεκτρονικού μητρώου που θα δημιουργηθεί από την Επιτροπή·

- ε) τα οικονομικά μέσα και άλλα μέτρα που χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 προκειμένου να ενισχυθεί η επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο εν λόγω άρθρο·
- στ) τα μέτρα που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2·
- ζ) την πρόληψη και τη θέσπιση συστημάτων που προωθούν δραστηριότητες επαναχρησιμοποίησης και την παράταση της διάρκειας ζωής·
- η) την εφαρμογή των υποχρεώσεων όσον αφορά τη χωριστή συλλογή·
- θ) τα μέσα και τα κίνητρα για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχεία γ), δ) και ε)·

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα της ανταλλαγής πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών.

2. Η Επιτροπή μπορεί να εκπονεί κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία των απαιτήσεων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, μεταξύ άλλων όσον αφορά τους ορισμούς των αποβλήτων, της πρόληψης, της επαναχρησιμοποίησης, της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, της ανάκτησης, της ανακύκλωσης και της διάθεσης, και την εφαρμογή των κανόνων υπολογισμού που καθορίζονται στο άρθρο 11α.

Η Επιτροπή καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τους ορισμούς των αστικών αποβλήτων και της επίχωσης.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας επεξηγώντας την εφαρμογή του μαθηματικού τύπου για τις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που αναφέρεται στο παράρτημα II σημείο R1. Τοπικές κλιματικές συνθήκες, όπως η δριμύτητα του ψύχους και η ανάγκη θέρμανσης, είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη στον βαθμό που επηρεάζουν την ποσότητα ενέργειας που είναι τεχνικά δυνατόν να χρησιμοποιηθεί ή να παραχθεί υπό μορφή ηλεκτρικής ενέργειας, θερμότητας, ψύξης ή ατμού. Οι τοπικές συνθήκες των εξόχως απόκεντρων περιοχών, όπως ορίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 349 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εδαφών που αναφέρονται στο άρθρο 25 της πράξης προσχώρησης του 1985, μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη.

3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 38α για την τροποποίηση των παραρτημάτων IV και V με βάση την επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο.»

29) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 38α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 παράγραφος 1, στο άρθρο 9 παράγραφος 8, στο άρθρο 11α παράγραφος 10, στο άρθρο 27 παράγραφος 1, στο άρθρο 27 παράγραφος 4, στο άρθρο 38 παράγραφος 2 και στο άρθρο 38 παράγραφος 3 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότησης πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 4 Ιουλίου 2018. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, στο άρθρο 9 παράγραφος 8, στο άρθρο 11α παράγραφος 10, στο άρθρο 27 παράγραφος 1, στο άρθρο 27 παράγραφος 4, στο άρθρο 38 παράγραφος 2 και στο άρθρο 38 παράγραφος 3 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου (*).
5. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1, του άρθρου 9 παράγραφος 8, του άρθρου 11α παράγραφος 10, του άρθρου 27 παράγραφοι 1, του άρθρου 27 παράγραφος 4, του άρθρου 38 παράγραφος 2 και του άρθρου 38 παράγραφος 3 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

(*). ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.»

30) Το άρθρο 39 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 39

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011. Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης, και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).».

31) Στο παράρτημα II, οι εργασίες R3, R4 και R5 αντικαθίστανται ως εξής:

- «R 3 Ανακύκλωση/ανάκτηση οργανικών ουσιών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες (συμπεριλαμβανομένων των εργασιών κομποστοποίησης και άλλων διεργασιών μετατροπής βιολογικού χαρακτήρα) (**)
- R 4 Ανακύκλωση/ανάκτηση μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων (***)
- R 5 Ανακύκλωση/ανάκτηση άλλων ανόργανων υλικών (****)

(**) Περιλαμβάνεται η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, αεριοποίηση και πυρόλυση με χρήση των ενώσεων ως χημικών ουσιών και ανάκτηση οργανικών υλών υπό μορφή επίχωσης.

(***) Περιλαμβάνεται η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση.

(****) Περιλαμβάνονται η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, η ανακύκλωση ανόργανων υλικών κατασκευών, η ανάκτηση ανόργανων υλών υπό μορφή επίχωσης και η εξυγίανση του εδάφους που οδηγεί σε ανάκτηση εδάφους.».

32) Το κείμενο στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας παρεμβάλλεται ως παραρτήματα IVα και IVβ.

Άρθρο 2

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις 5 Ιουλίου 2020. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή πληροφορεί τα άλλα κράτη μέλη σχετικά.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 30 Μαΐου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

L. PAVLOVA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα παραρτήματα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IVα

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΟΠΩΣ ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ⁽¹⁾

1. τέλη και περιορισμοί για την υγειονομική ταφή και αποτέφρωση των αποβλήτων, που παρέχουν κίνητρα για την πρόληψη και την ανακύκλωση και διατηρούν την υγειονομική ταφή ως τη λιγότερο προτιμώμενη επιλογή για τη διαχείριση των αποβλήτων
2. προγράμματα “πληρώνω όσο πετάω”, που χρεώνουν τους παραγωγούς αποβλήτων με βάση την πραγματική ποσότητα των παραγόμενων αποβλήτων και προσφέρουν κίνητρα για διαχωρισμό στην πηγή των ανακυκλώσιμων αποβλήτων και για τη μείωση των μεικτών αποβλήτων
3. φορολογικά κίνητρα για τη δωρεά προϊόντων, ιδίως τροφίμων
4. προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για διάφορους τύπους αποβλήτων, και μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας, της οικονομικής αποδοτικότητας και της διακυβέρνησής τους
5. προγράμματα καταβολής εγγύησης-επιστροφής και άλλα μέτρα που ενθαρρύνουν την αποτελεσματική συλλογή χρησιμοποιημένων προϊόντων και υλικών
6. ορθός σχεδιασμός των επενδύσεων σε υποδομές διαχείρισης αποβλήτων, μεταξύ άλλων μέσω των ταμείων της Ένωσης
7. βιώσιμες δημόσιες συμβάσεις για την ενθάρρυνση της καλύτερης διαχείρισης των αποβλήτων και τη χρήση ανακυκλωμένων προϊόντων και υλικών
8. σταδιακή κατάργηση επιδοτήσεων που δεν είναι σύμφωνες με την ιεράρχηση των αποβλήτων
9. χρήση φορολογικών μέτρων ή άλλων μέσων για την προώθηση της αποδοχής προϊόντων και υλικών που έχουν προετοιμαστεί για επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση
10. υποστήριξη της έρευνας και καινοτομίας σε προηγμένες τεχνολογίες ανακύκλωσης και ανακατασκευής
11. χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών επεξεργασίας αποβλήτων
12. οικονομικά κίνητρα για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, ιδίως για την προώθηση της πρόληψης της παραγωγής αποβλήτων και την ευρύτερη χρήση προγραμμάτων χωριστής συλλογής, με παράλληλη αποφυγή της υποστήριξης για υγειονομική ταφή και αποτέφρωση
13. εκστρατείες ευαισθητοποίησης του κοινού, ιδίως για τη χωριστή συλλογή, την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και τη μείωση των απορριμμάτων, και ενσωμάτωση των θεμάτων αυτών στην εκπαίδευση και την κατάρτιση
14. συστήματα συντονισμού, μεταξύ άλλων με ψηφιακά μέσα, μεταξύ όλων των αρμόδιων δημόσιων αρχών που συμμετέχουν στη διαχείριση των αποβλήτων
15. προώθηση διαρκούς διαλόγου και συνεργασίας μεταξύ όλων των συμφεροντούχων όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων, και ενθάρρυνση για τη σύναψη εθελοντικών συμφωνιών και την υποβολή στοιχείων από τις επιχειρήσεις, σχετικά με τα απόβλητα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IVβ

ΣΧΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 11 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

Το σχέδιο εφαρμογής που πρέπει να υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

1. αξιολόγηση των παλαιότερων, των τρεχόντων και των προβλεπόμενων ποσοστών ανακύκλωσης, υγειονομικής ταφής και άλλης επεξεργασίας αστικών αποβλήτων και των ροών που τα απαρτίζουν

⁽¹⁾ Τα εν λόγω μέσα και μέτρα μπορούν να παρέχουν κίνητρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, που αποτελεί την κορυφαία βαθμίδα της ιεράρχησης των αποβλήτων, και στο παράρτημα IV παρατίθεται πλήρης κατάλογος πιο συγκεκριμένων παραδειγμάτων μέτρων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων.

2. αξιολόγηση της εφαρμογής των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29
 3. τους λόγους για τους οποίους το κράτος μέλος κρίνει ότι ενδέχεται να μην είναι σε θέση να επιτύχει τον σχετικό στόχο που καθορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 εντός της οριζόμενης σε αυτό προθεσμίας, και εκτίμηση της παράτασης που απαιτείται για την επίτευξη του εν λόγω στόχου
 4. τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 5 του άρθρου 11, τα οποία έχουν εφαρμογή στο κράτος μέλος κατά τη χρονική παράταση, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων οικονομικών μέσων και άλλων μέτρων για την παροχή κινήτρων για την εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων όπως καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και στο παράρτημα IVa
 5. χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των μέτρων που προσδιορίζονται στο σημείο 4, καθορισμό του οργάνου που είναι αρμόδιο για την υλοποίησή τους, καθώς και εκτίμηση της συμβολής τους στην επίτευξη των στόχων που ισχύουν σε περίπτωση χρονικής παράτασης
 6. πληροφορίες για τη χρηματοδότηση της διαχείρισης των αποβλήτων σύμφωνα με την αρχή “ο ρυπαίνων πληρώνει”
 7. μέτρα για τη βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων, όπου απαιτείται, για τη βελτίωση του σχεδιασμού και της παρακολούθησης των επιδόσεων στη διαχείριση των αποβλήτων.».
-